

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Commentariorvm R.P. Pavli Laymanni Societatis Iesv
Repertorium seu Compendiosa Per Alphabeticvm Ordinem
Descriptio**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1664

|

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62577)

Hæreditas.

Hæreditas paterna Iure gentium filiis legitimis debetur excluditis illegitimis. p. 24. n. 11.

Hæreditati aut doti ingredientium religionem per statum civile nihil potest detrahi. p. 41. n. 7.

Hæreditate privatur Clericus, si post monitionem non exequitur intra annum Voluntatem defuncti. p. 43. num. 13.

Hæreditatis lis si sit cepta, decidenda est secundum leges antiquas, non secundum supervenientem novam. p. 50. n. 4.

Hæreditatis possessionem in Gallia acquirere potest, qui solum declarat se velle esse heredem. p. 175. n. 3.

Hæreditatem extranei qui repudiavit, non potest pignere. p. 226. n. 3. p. 482. n. 2. Potest qui repudiavit hæreditatem Patri. p. 482. n. 2.

Hæreditariæ successionis species in beneficiis repugnat SS. Canonibus. p. 551.

Hæreditas pactis nec dari, nec auferri potest. p. 766. num. 1.

Hæreditati sibi debitæ renuntiare ex pacto, lex improbat. p. 766. n. 1. & n. 2. Legi huic alicubi consuetudo, statutum, vel Imperatoris Voluntas derogat. n. 1. An & quomodo eiusmodi pactum confirmari possit Iuramento. n. 2. An & si Iuramentum sit vi vel dolo extortum. p. 767. n. 3. An & quomodo eiusmodi pactum interpretandum. n. 4. & 5.

Hæres.

Hæres deliberans adhuc de Hæreditate, nil ex ea potest in iudicium deducere. p. 107. n. 10.

Hæres non suscipit obligationes personales defuncti, nisi sit ab eo ante mortem contractæ. 139. n. 1.

Hæres non potest conveniri ex Rescripto cum clausula: *Quosdam alios*. p. 139. n. 1. Nisi defunctus sit in eo nominatus. ibid. Vel iam ante mortem citatus. p. 140. n. 1. Vel causa sit realis. ibid.

Hæres censetur eadem persona cum defuncto. p. 140. n. 1. Ad eum transit lis iam cepta cum defuncto. ibid.

Hæres voluntatem adeundæ aut repudiandæ hæreditatis non potest mutare. p. 226. n. 3. p. 482. n. 2.

Hæredes si sint plures habent singuli Iurisdictionem v. g. oppidi in solidum. p. 630. n. 1.

Hæresis.

Hæresis est error in fide cum pertinacia iunctus. p. 3. num. 4.

Hæresis ubi grassatur, debent Prælati esse eximie docti & probi. p. 314. n. 9.

In Hæresis causa subsunt Religiosi etiam exempti Inquisitori, vel Episcopo, ut Delegato Papæ. p. 701. n. 3. p. 709. n. 3.

In Hæresin aut schisma si incidat Ecclesia, privatur omnibus iuribus & privilegiis. p. 740. n. 1. Non privatur, si vel unus ex conventu contradicat. p. 741. n. 2.

Hæreticus.

Hæreticus non est, qui tenet aliqua contra fidem, sed paratus est corrigere. p. 3. n. 4.

Hæretici obligantur legibus & poenis Ecclesiasticis. p. 5. n. 2.

Hæretici ad fidem redeuntes abiurare debent Hæresin. p. 244. n. 1.

Hæretici omnes sunt schismatici. p. 244. n. 1.

Hæretici notorii in Rom. Pontificem electio est ipso Iure irrita. p. 246. n. 3.

Hæretici non sunt membrum Ecclesiæ. ibid.

Hæreticus aut aliter indignus si eligatur ab aliquibus in Imperatorem prævalent suffragia aliorum etiam pauciorum. p. 327. n. 11.

Hierarchia.

Hierarchiæ Ecclesiasticæ repugnans consuetudo est invalida. p. 183. n. 2. & 3. Quænam talis? ibid.

Hierarchiæ Ecclesiasticæ est Prælatos Inferiores dependere à Superioribus. p. 183. n. 3.

Hispania.

Hispaniæ Rex habet ex privilegio Pontificis Ius nominandi Episcopos. p. 234. n. 14.

Hispaniæ Abbates non benedicuntur. p. 490. n. 3.

Homocida. Vide Irregularis.

Homocidas pecuniâ mulcandi consuetudo non valet. p. 200. n. 4.

Homocidæ voluntarii etiam occulti irregularitatem tollere non potest Episcopus. p. 515. n. 2.

Homicidium.

Homicidium casuale & inculpatum non facit irregularem. p. 532. n. 1. Nisi Clericum aut Religiosum chirurgum. n. 1. & 2.

Hora.

Hora etiam addi solet in Instrumentis Notariorum. p. 90. n. 8.

Ieiunium.

Ieiunandi ter tantum in hebdomadæ consuetudo per Quadragesimam est irrationabilis. p. 196. n. 7.

Ieiunio præmissis ordines sacros conferri est ab Apostolis institutum. p. 505. n. 1.

Ieiunium non prærequiritur ad conferendam primam Tonsuram, aut Quatuor Minores. p. 506. n. 4.

Ieiunium si Ordinans in Sabbato etiam continet, tunc Ordinatio in Sabbato & Dominicâ censetur fieri una die. p. 512. n. 2.

Ignorantia.

Ignorantia invincibilis Legis excusat à culpa & poena. p. 9. n. 3.

Ignorantia inculcata Legis irritatoriae nil iuvat ad valorem actus. ibid.

Ignorantia præsumitur, ubi scientia non probatur. p. 9. n. 3. p. 287. n. 6. p. 374. n. 1. Exceptis 1. factis propriis. 2. Proprii officij. 3. Publice gestis. p. 10. num. 4.

Ignorantiam Legis alleganti non creditur, nisi demonstraret. p. 10. n. 4. Demonstrari autem potest quatuor modis. ibid.

Ignorantia Legis toleratur in Muliere, Milite, Minorenni & Agricola. p. 10. n. 4.

Ignorantiæ plenè probandæ causa potest Iudex deferre Iuramentum. p. 10. n. 5.

Ignorantia Legis naturalis non præsumitur invincibilis, nec admittitur. p. 10. n. 6. Nisi in amente, infante, aut valde rudi. ibid.

Ignorantia Legis Pontificiæ, Imperatoriæ, & Inferiorum quanto post promulgationem tempore præsumatur Vincibilis. p. 10. n. 4.

Ignoranter agens contra privilegium id non amittit, p. 29. n. 11. p. 189. n. 10.
 Ignorantia Legis est probabilis, si Lex sit dubia vel obliqua. p. 10. n. 4. p. 49. n. 2.
 Ignorantia iuris Principem non excusat. p. 55. n. 3.
 Ignorare iura alterius loci probabiliter potest Iudex. p. 58. n. 13.
 Ignorans Statutum, vel solum censuram statuto annexam, eam non incurrit; saltem si Ignorantia non sit crassa. p. 59. n. 1. & 2.
 Ignorantia crassa Legis est contemptus virtualis. p. 59. n. 1.
 Ignorare si quid præsumitur Princeps, in eo nil operatur Clausula *ex certa scientia*. p. 72. n. 2.
 Ignorare censetur Pontifex specialia locorum. p. 72. num. 2.
 Ignorantia tollit Voluntarium. p. 101. n. 1.
 Ignorantia etiam crassa fraudi opponitur. p. 102. n. 2.
 Ignorare ea, quæ facti sunt, censetur Princeps. p. 121. num. 6.
 Ignorantia facti proprii ordinariè non præsumitur sed alieni. p. 10. n. 4. p. 142. n. 2.
 Ignorans suam excommunicationem adhuc invalidè eligitur. p. 258. n. 17.
 Ignorantia facti alieni non excusat eum, qui ex officio debet inquirere. p. 262. n. 6.
 Ignorantia affectata scientiæ æquiparatur. p. 287. n. 6.
 Ignorantia probabilis & publica supplet defectum Iurisdictionis ex iure positivo pendentem. p. 88. n. 2. p. 357. n. 10. p. 377. n. 5. p. 628. n. 9.
 Ignorantiam Iuramento probare debet ille, contra quem stat præsumptio. p. 398. n. 3. p. 401. par.
 Ignorantia inculcata est iusta causa restituendi Ecclesiam & Rempubl. in integrum etiam post quadriennium. p. 838. n. 5.
Illegitimus.
 Illegitimi ex statuto Civili intestabiles, non amplius comprehenduntur illo post Clericatum. p. 40. n. 7.
 Illegitimis an ex Rescripto Pontificis sit conferendus Canonatus in Ecclesia, ubi etiam peculiari statuto sunt exclusi? p. 66. n. 10.
 Illegitimos potest Episcopus per dispensationem habilitare ad ordines minores aut beneficia simplicia. p. 191. n. 1. Non item per generale statutum. ibid.
 Ad maiores Ordines solus Papa. p. 556.
 Illegitimus dispensatus ad curam aut dignitatem non est dispensatus ad Episcopalem aut Cardinalitiam. p. 286. n. 2.
 Illegitimi non possunt promoveri ad ordines etiam minores. p. 545. n. 1. Nisi à Principe Ecclesiastico sint legitimati. ibid. Vel Religionem professi. ibid.
 Illegitimus post Professionem religiosam uti potest ordinibus antea malè acceptis. p. 545. n. 1.
 Illegitimus non potest cum suo patre in eodem simul esse monasterio. p. 546. n. 3.
 Illegitimi sunt irregulares. p. 545. n. 1.
 Illegitimi Religionem professi non possunt promoveri ad Prælaturam aut curam animarum. p. 545. n. 2.
 Nisi apud Mendicantes per privilegium. n. 3.
 Illegitimus si ordinatus sit, debet ei de beneficio provideri. p. 550. n. 1.

Illegitimus non est, qui in sacerdotio sed ex legitima uxore est genitus. p. 155. n. 1. Est tamen irregularis, num. 2.
 Illegitimis possunt dignitates, personatus, aut curata conferri tantum ex dispensatione Pontificis. p. 156.
 Ex dispensatione Episcopi autem simplicis, etiam ea quibus unitum est curatum, ibid. Excipiuntur tamen aliqua; & quænam illa? p. 557. n. 5.
 Illegitimis data dispensatio à Pontifice ad Ordines & beneficia quomodo explicanda? p. 558. n. 6.
 Illegitimus dispensatus determinatè ad unum beneficium non potest obtinere aliud sine alia nova dispensatione. p. 558. n. 6. Potest autem, si sit legitimatus, ibid. p. 559. n. 1. Vel dispensatus indeterminatè. p. 558. n. 6.
 Illegitimus semel dispensatus si petat aliam gratiam illegitimis non concedi solitam, debet denuo defectum Natalium exprimere. p. 559. n. 1.
 Illegitimis quandoque dat dispensationem Pontifex ad Episcopatum. p. 563. n. 1.
Illiteratus.
 Illiteratus non potest postulari. p. 208.
 Illiterati electio, præsentatio aut provisio quando sit ipso iure irrita, vel rescindenda. p. 257. n. 10. & 11.
 Illiteratus est, qui litteras latinas omnino nescit. p. 521. Tonsuram illi conferens est suspensus per annum ab eius collatione. p. 521. Non item conferens quatuor minores. ibid. n. 2.
 Illiterati electio in Episcopum an sit irrita? p. 538. num. 1.
 Illiterati Electio in Abbatem an sit valida. p. 538. n. 1.
Immunitas. Vide Clericos, Exemptus, Religiosa.
 Immunitati Ecclesiasticæ præiudicantis decreta facientes, publicantes, &c. ipso facto excommunicantur. p. 19. n. 1.
 Immunitas Decimarum, Tributorum, &c. plerumque non amittitur per unum aut plures actus contrarios. p. 29. n. 11. Inde tamen constituitur alter in possessione. ibid.
 Immunitas Ecclesiasticæ est Dei ordinatione & sanctis Canonibus constituta. p. 38. n. 1. Iure divino & humano. p. 39. n. 4.
 Immunitati Ecclesiasticæ repugnat Clericos à Magistratu civili onerari propter defensionem abique iura Reipubl. ipsis communicata. p. 40. n. 6.
 Immunitatem Ecclesiasticam violantes plerumque infortunati. ibid.
 Immunitati Ecclesiasticæ repugnantium statutorum civilium exempla aliquot. p. 40. n. 7.
 De Exactionibus, Collectis, Angariis, &c. ibid.
 De Illegitimis. ibid.
 De Decimandis bonis aliò vehendis. p. 41. n. 7.
 De Dote & hereditate minuenda Religionem ingredienti. ibid.
 De Parte funerali domino loci ponenda. ibid.
 De Præscriptionis termino brevior. ibid.
 De bonis immobilibus non vendendis extraneis. ibid.
 Immunitati Ecclesiasticæ repugnant statuta, quæ faciunt Clericos timidiore. p. 41. n. 8.
 Immunitas Ecclesiastica semper fuit, estq; necessaria ad Ec-

ad Ecclesię decorę dignitatem, & Deigloriam. p. 42. n. 8.
 Immunitati Ecclesiasticę contraria consuetudo est
 irrationabilis. p. 173. prin. p. 196. n. 7. Est damnata
 & abolenda. p. 272. n. 1. In dubio spectat examen ad
 Prælatos Ecclesię. p. 196. n. 7.
 Immunitati Ecclesiasticę repugnat Electio per abu-
 sum potestatis secularis. p. 350. n. 1.
 Immunitatis Ecclesiasticę violationem si non impe-
 diunt Clerici, sunt censurę obnoxij. p. 407. n. 6.
 Immunitatis Ecclesiasticę Violatio est mixti fori.
 p. 655. n. 1.
 Immunitatem Ecclesiasticam lædens potest cogi ad
 pecuniam pecuniariam Ecclesię exhibendam. p. 727. n. 3.

Impedimentum.

Impedimentum iudicandi naturale semper reddit
 sententiam & processum nullum. p. 86. n. 4. Non
 item civile, si publice ignoretur. ibid. Sed tantum si
 publice sit notum. n. 5.
 Impedimentum non præstat, quod de iure non sorti-
 tur effectum. p. 95. n. 4. p. 568. n. 1.
 Impedimentum Ordinis aut Matrimonij habentes
 tenentur id fateri vel abstinere. p. 210. n. 2.
 Impedimento non personali sed reali absentes pos-
 sunt inhibere Electionem. p. 293. n. 1. & 2.
 Impeditio legitimę non currit tempus statutum in
 poenam mortis. p. 340. n. 5. p. 391. n. 1. p. 401. n. 5.
 p. 439. n. 1. & 3.
 Impeditus legitimę potest procuratorem suum mit-
 tere ad Electionem, & qualem? p. 349. par. & n. 1. Vide
 Procurator.
 Impedimentum allegare non debet, qui eius causam
 non præbuit. p. 373. n. 6.
 Impeditus non censetur, qui impedimentum tollere
 potest. p. 391. n. 1.
 Impedimenta Matrimonij statuere est reservatum
 Pontifici. p. 451. n. 1.
 Impedimentum occultum v. g. Matrimonij sciens in
 alio debet, cum prius, tum Superiorem monere. p. 524.
 tum. 3.
 Impeditus ex pluribus delegatis cum clausula: *Si non
 omnes*. An & quomodo recuperet Iurisdictionem?
 p. 617. n. 1.
 In Impedimentis Matrimonij dispensandi potestas
 an expiret per mortem concedentis. p. 627. n. 8.
 Impeditus perpetuo aut diu debet ad Iudicium mit-
 tere Procuratorem. p. 784. n. 3.
 Imperator Vide Elector.
 Imperatoria Lex post duos à promulgatione in pro-
 vincia menses præsumitur nota. p. 10. n. 4.
 Imperatori Reservata unde cognoscantur communi-
 catio aliis. p. 25. n. 15.
 Imperatorię Leges potissimum intelliguntur, cum
 à SS. Canonibus Leges civiles approbantur. p. 42. n. 13.
 Imperatori Carolo M. & Ottoni I. male refert Gra-
 tianus concessam esse potestatem investiendi Episcopos,
 p. 234. n. 14.
 Imperatores & multo magis alij Laici in Germania
 non habent privilegium conferendi beneficia. p. 236. n. 15.
 Imperatoris Legatus olim electioni Pontificis cur &
 quomodo interfuerit? p. 246. n. 1.
 Imperatores aliqui male sibi electi Romani Ponti-

ficis confirmationem arrogarunt. p. 246. n. 1.
 Imperatores quomodo olim Conciliis interfuerint?
 p. 273. n. 6.
 Imperatoris eligendi Ius competit Principibus Ger-
 manię de iure & consuetudine. p. 320. par.
 Imperator ut eligatur, est periturus indignus. p. 321.
 par.
 Imperatoris Rom. nomen primus inter Saxones as-
 sumpsit Otto M. p. 323. n. 1.
 Imperator ante Consecrationem non dicitur quis ab-
 solute, sed tantum cum addito: *electus*. p. 325. n. 5.
 Imperator eligendus tantum Germanus, saltem san-
 guine. p. 325. n. 7. Quę dignitas alięque qualitates in
 eo requirantur. p. 326. n. 7.
 Imperatoris electi qualitates examinare, eumque
 confirmare, consecrare & coronare spectat ad Pontifi-
 cem. p. 326. n. 9.
 Imperatoris consecratio fit à Pontifice per imposi-
 tionem manus, & Vnctionem in brachio. p. 326. n. 9.
 Imperatorem eligendi Ius devolvitur ad Pontificem
 ob negligentiam Electorum. p. 327. n. 10.
 Imperator si quis excommunicatus eligitur, potest
 electio iuxta communem rescindi. p. 327. n. 12.
 Imperator legitimę electus statim potest Imperium
 administrare. p. 327. n. 14. Debet Electorum privile-
 gia statim confirmare. ibid.
 Imperatores si duo in discordia electi an uterque pos-
 sit administrare Imperium? p. 327. n. 14.
 Imperatoris Romani summa dignitas est esse Advo-
 catum & Patronum Ecclesię universalis. p. 328. n. 16.
 Ad id adstringitur Iuramento. ibid.
 Imperator ut ex eadem familia eligatur longo tem-
 pore an expediens? p. 329. n. 19.
 Imperator omnes terras Imperij sibi feudi nomine
 subiectas habet. p. 406. n. 1. Est omnium Ecclesi-
 arum in Imperio generalis patronus. ibid. Ius tamen
 præsentandi pertinet ad fundatorem. p. 407. n. 1.
 Imperator in spiritualibus subest Ecclesiasticis.
 p. 738. par. Ei in feudalibus subsunt Ecclesiastici.
 p. 739. n. 3.

Imperium Vide Iurisdiclio.

Imperij Civitates an habeant Iura Principis? p. 20.
 num. 4.
 Imperium merum aut mixtum non censetur concedi
 concessa Iurisdictione simpliciter. p. 92. n. 3. Com-
 prehenditur tamen Iurisdictione omnimoda. ibid.
 Imperij meri aut mixti si qua commissa sunt, non
 possunt Iure civili delegari. p. 389. n. 6.
 Imperium Occidentale à Græcis ad Germanos in Ca-
 rolo M. translatum per quem, quando, cur, & quomodo?
 p. 322. n. 1. Quid Iuris in hac Translatione concess-
 um? p. 323. n. 1.
 Imperium sub Ottonibus tribus quasi hæreditarium
 ijs extinctis iterum factum electivum. p. 323. n. 2.
 Imperij Electores septem longè post Ottonem III. &
 Gregorium V. constituti. p. 324. n. 3.
 Imperio Romano vacante ad quem eius spectet ad-
 ministratio. p. 328. n. 15. Quę administratoris pote-
 stas. ibid.
 Imperij meri aut mixti quę sunt potest Ordinaris
 dele-

delegare alteri de Iure Canonico, non item civili. p. 713. num. 2.

Imperium merum, mixtum, & simplex Iurisdictionis quid? Remissive. p. 713. n. 2.

Imperij mixti actus est restitutio in integrum. p. 835. num. 4.

Imperitia.

Imperitia culpæ annumeratur, si ut peritus operam promittis. p. 532. n. 1.

Imperitia an & quomodo excuset Iudicem Ordinarium vel delegatum. p. 650. n. 7.

Impossibile.

Impossibile nulla obligatio. p. 85. n. 1.

Impossibilitas an & quomodo possit esse voluntas? p. 631. n. 3.

Impotentia.

Impotentia alia Iuris, alia facti. p. 85. n. 1.

Impubes.

Impubes post primam septennium erant olim capaces simplicis beneficii. p. 256. n. 6.

Impuberi non possunt conferri dignitates seu personatus. p. 529.

Impubes neque à Principe constitui potest ad iudicandum inter partes. p. 668. n. 2.

Incestus.

Incestuosus Clericus occultus dehortandus, non tamen repellendus à superiore Ordine. p. 507.

Incestuoso Marito in foro conscientie suadendum, non imperandum, ut abstineat à secundis nuptiis. p. 507.

Indignus.

Indigno notorie si Pontifex conferri jubeat Beneficium, an ei parendum? p. 72. n. 3.

Indignum scienter eligentes aut postulantes ad Episcopatum, ipso facto sunt privati Iure eligendi aut postulandi. p. 211. n. 5. p. 212. n. 1. p. 261. n. 1. p. 441. n. 2. Suntq; ad triennium suspensi à beneficiis. p. 261. n. 1. p. 441. n. 5. Sed Ecclesie offensæ tantum. p. 442. n. 7. Electio quoque est ipso Iure irrita. p. 286. n. 3.

Indignum scienter eligentes aut postulantes ad Prælatum cathedræ inferioris non sunt suspensi. p. 261. n. 2. p. 301. n. 2. p. 441. n. 9. Privantur tamen Iure eligendi aut postulandi. p. 212. n. 5. p. 212. n. 1. Et quidem probabiliter ipso facto. p. 261. n. 3. p. 412. n. 2. p. 442. n. 6. p. 749. n. 1. Adeoque & Electio ipso Iure est irrita. p. 442. n. 6.

Indignum scienter eligentes aut postulantes privantur Iure suo pro una tantum vice. p. 302. n. 4. Et tunc solum, quando etiam decretum Electionis de indigno formatum ac promulgatum est. p. 302. n. 4. p. 374. p. 401. Nisi alicubi ex consuetudine perficiatur Electio publicatione scrutinij. p. 401. Ignorantia affectata æquiparatur scientiæ. p. 287. n. 6.

Indigni Electionem debet Iudex ex officio impedire. p. 216. n. 2.

Indignis portæ dignitatum patere non debent. p. 257. num. 13.

Indignum qui confirmant, aut ei dignitatem conferunt, eodem modo puniuntur, quo eligentes. p. 261. n. 5. p. 354. n. 2.

Indignum scienter eligentes aut postulantes peccant etiam in conscientia. p. 262. n. 6.

Indignum scienter si Capitulares aliqui eligunt, Iure eligendi devolvitur ad reliquos, etiam pauciores. p. 279. n. 8. p. 291. n. 4. p. 294. n. 4. p. 339. n. 5. p. 412. n. 2. Quid in isto casu hi pauciores agere possint aut debeant. p. 302. n. 4. 5. p. 374. n. 1. Ad quem devolvatur, si omnes abutantur sua potestate. p. 279. n. 8. p. 294. n. 4. Indignum si quis eligat ex ignorantia, incumbit ei probatio. p. 286. n. 6. Præsumitur enim scienter eligisse. ibid. p. 374. n. 1.

Indignum ignoranter eligentes possunt errore cogito cum postulare. p. 287. n. 8.

Indignum eligentes in Imperatorem non privantur Iure eligendi. p. 326. n. 10.

Indignum in Imperatorem si qui eligant, prævalent suffragia aliorum etiam pauciorum. p. 327. n. 11.

Indignus est Prælatus, qui ob eius spem protectus est. p. 334. n. 1.

Indignum Prælaturæ confirmans, est ipso facto privatus Iure proximè confirmandi. p. 314. n. 2. Et insuper suspendendus vel adhuc gravius puniendus. ibid.

Indignitas electi ex quibus defectibus oritur? p. 334. num. 2.

Indigni electionem oppugnans non tenetur præstare expensas. p. 359. n. 4.

Indigni electione promulgata possunt alij statim sui electionem de digno promulgare. p. 374. n. 1. Velerum scrutinium facere. ibid.

Indigni electio si non antè communi nomine promulgata sit, non valet electio pauciorum de digno. p. 375. n. 1.

Indignum scienter eligentes compromissarij sunt suspensi à beneficiis ad triennium. p. 441. n. 3.

Indignus esse qui non scitur, dignus æstimari debet. p. 524. par.

Indigno si Vicarius conferat beneficium an Iure conferendi privetur Episcopus? p. 589. n. 9.

Inducia.

Inducias servare est Iuris gentium. p. 195. n. 5. p. 738. num. 1.

Induciae vocantur Treuga. p. 757. n. 1.

Induciae aliarum conventionales, aliarum legitimæ. p. 758. num. 1.

Induciae seu Cessatio armorum de Iure certis diebus sacris olim faciendæ sub excommunicatione. p. 757. par. Sed id vel nunquam receptum vel hodie abrogatum est. p. 758. n. 1.

Induciae an & quomodo concedendæ procuratori ad consulendum dominum? p. 692. n. 3.

Indulgentia.

Indulgentiæ ad beneplacitum concedentis expiantur cum concedente. p. 150. n. 2.

Indulgentias dare potest Episcopus confirmatus ante consecrationem. p. 274. n. 1.

Indulgentias an dare Capitulum sede vacante? p. 751. num. 8.

Industria.

Industria personæ quando censenda sit electa in commissione. p. 751.

Vide Personæ.

Infamia.

Infamia Iuris ipso facto inducit privationem publicæ missionis. p. 86. n. 3.

Inhabilis est minor XXIV. Annis ad beneficium curatum, non ad gratiam pro illo. p. 157. n. 1.

Inhabilis ad officium est inhabilis ad beneficium. p. 188. n. 5.

Inhabilitates postulatæ variæ, in quibus non potest aut non solet dispensari. p. 208. coroll. 2.

Inhabiles de Iure & notoriè ad Iudicium debet Iudex ex officio repellere. p. 216. n. 2.

Inhabilis ad beneficium an & quando teneatur occultum defectum manifestare. p. 259. n. 18. & 19. p. 283. num. 1.

Inhabilis ad omnia beneficia est, qui plura curata, dignitates, aut personatus simul in titulum retinere præsumit. p. 378. n. 9.

Inhabilis ad executionem Ordinis est, qui Minores, vel bona fide sacrum Ordinem ab alieno Episcopo sine licentia accipit. p. 518. n. 4.

Iniuria.

Iniuria quænam sit atrox, pendet ex arbitrio Iudicis. p. 7. n. 16.

Iniuriam nemo facere censetur, qui Iure suo utitur. p. 315. par.

Iniuria manifesta quæ censeatur? p. 672. n. 1.

Iniuriarum etiam actio competit iniuste læso. p. 727. num. 2.

Innocens.

Innocens, an & quomodo luere debeat cum nocente? p. 213. n. 5.

Innocens an & quomodo puniri possit ob delictum alienum? p. 389. n. 3.

Innocens an si secundum publica allegata sit damnatus, possit violenter resistere? p. 610. n. 2.

Inquisitio.

Inquisitor non potest cognoscere de divinatione aut sortilegio, nisi sapiant manifestè hæresin. p. 89. n. 7.

Inquisitio ad poenam non potest institui sine præcedente Infamia, aut querelâ. p. 210. n. 2. Ad removendos indignos debet fieri à Superiore ex officio. ibid.

Inquisitio est faciendâ de Prælatis confirmandi moribus, scientia, &c. p. 240. n. 5. Vti & de forma & serie Electionis. p. 241. n. 6. Confirmans facere eam debet ex officio. p. 284. n. 6.

Inquirere ex officio qui debet, non excusatur per ignorantiam. p. 262. n. 6.

Inquisitio si fiat contra Prælatum, fieri etiam solet contra eius Ecclesiam & Clericos. p. 304. n. 1.

Inquirere de qualitatibus Imperatoris electi spectat ad Pontificem. p. 326. n. 9.

Inquisitio seu processus super promovendis ad Episcopatum instituitur in Curia. p. 523.

Inquirere aut cognoscere de crimine quomodo possit Vicarius absque speciali commissione? p. 593. n. 2.

Installatio.

Installatio quid? p. 266. n. 5. Alicubi etiam prærequiritur ad administrationem beneficii. ibid.

Institutor.

Institutor est, qui tabernæ vel alteri negotiationi est præpositus. p. 133. n. 11. Validè agit, donec eius revocatio sit nota in loco, ubi est. ibid.

Institutio. Vide Beneficium, Collatio, Provisio.

Instituendi Clerici Ius non potest præscribere laicus. p. 145. n. 2.

etiam immemoriali tempore.

Instituendi Clerici potestas concessa laico non extenditur ad destituendum.

Institutionem in dignitate aut Prælatu dans indigno, quam poenam incurrat? p. 261. n. 5. *Vide Indignus.*

Institutione verbali obtenta potest beneficii possessio statim adiri? p. 265. n. 4. Si vacet. *ibid.* Et consuetudo vel statutum alicuius Ecclesiæ non obstat. p. 266. n. 5.

Instituenti ignoranter indignum incumbit probatio ignorantiae. p. 287. n. 6.

Institutionis oppugnatio. *Vide Electio* quoad impugnacionem.

Institutionis litteras tradens an censetur beneficio renuntiare. p. 472. n. 1. & seqq.

Institutus ab eo, qui ob negligentiam privatus est iure conferendi, est tutus in conscientia. p. 499.

Institutum contra Canones ab Episcopo, quis possit amovere? p. 549. n. 2.

Instituendi non sunt Clerici peregrini nisi dimissorii ab Episcopo examinatis. p. 572. n. 1.

Institui Clericus notus ad simplex beneficium potest sine Episcopi examine. p. 572. n. 2. Non item ad curatum aut patronatum. *ibid.*

Instituere ad curatum non potest Archidiaconus sine consensu Episcopi. p. 576.

Instituere quos olim potuerit Archidiaconus cum consensu Episcopi? p. 577.

Instituere Clericos potest etiam Abbatissa ad beneficia pleno iure subiecta. p. 746. n. 2.

Instrumentum.

Instrumenta privilegiorum in periculo corruptionis possunt renovari ante litem contestatam. p. 13. n. 6.

Instrumentis Notariorum etsi insit Solæcismus, ea tamen non vitiat. p. 83. n. 2.

Instrumentis Notariorum etiam hora addi solet. p. 90. n. 3.

Instrumento tradito & dominium & possessio contentorum transfertur. p. 174. n. 1.

Instrumenta si diversæ eorum formæ sunt in usu, facienda secundum meliorem; sed ex consilio, non præcepto. p. 182. n. 6.

Instrumento a se producto stare debet Actor quoad omnem partem. p. 215. n. 2.

Instrumenta producta in Vno Iudicio non probant in alio. p. 305. n. 3.

Instrumenta Actionis, Emptionis, aut debiti tradens censetur liti renuntiare, emptum & debitum donare. p. 472. n. 1.

Instrumentum Emptionis pignori dans censetur rem emptam oppignorare. p. 472. n. 1.

Instrumentum producens confitetur omnia in eo contenta. p. 636. n. 5.

Instrumentum continens sententiam delegari, deberet etiam continere tenorem Commissionis. p. 654. n. 4.

Instrumentum malitiosè aperiens non auditur, si de falsitate vel id arguere. p. 657. n. 2.

Instrumenti sigillum amovens committit crimen falsi. p. 658. n. 5. Item Instrumentum aperiens & Adversario exhibens. *ibid.* Lacerans, comburens, abscondens. *ibid.*

Instrumenta secum deferens Procurator licet mandato careat, admittitur, si cautionem de ratihabitione præstet. p. 648. n. 2.

Instrumenta tradere debet, qui renuntiat Iuri suo. p. 761. n. 2.

Instrumenta utriusque partis post transactionem habenda pro irritis & vacuis. p. 768. par.

Instrumenti Verba non curanda, si de Intentione Actoris constat. p. 791. n. 1. Nisi verba solemnia sint de forma substantiali. *ibid.*

Intentio.

Intentio seu Mens disponentis colligi debet ex Verbis. p. 153. n. 2. Ex subiecta materia & circumstantiis causarum, personarum, &c. p. 154. n. 3.

Intentio disponentis si constat, præferenda Verbis. p. 153. n. 3. p. 791. n. 1.

Intentio primaria disponentis indicat, an dispositio eius sit vel non sit favorabilis. p. 159. n. 3.

Intentionis suæ fundamentum etiam negativum probare quisque debet. p. 295. n. 10.

Intentio Legislatoris colligitur ex ratione in lege expressa. p. 355. n. 3.

Intentionem Actoris elidit causa allegata contraria Iuri. p. 363. n. 5.

Intentio Legislatoris præcipue, & non præcisè Verba attendenda in omni lege, etiam penali. p. 437. n. 4.

Interdictum.

Interdicto si subijciatur civitas, subijciuntur eidem etiam suburbia. p. 138. n. 3.

Interdicto non possunt Ecclesiæ exemptæ subijci ab Episcopo, nisi indirectè. p. 180. n. 1.

Interdictum generale alicuius loci comprehendit etiam Ecclesiæ exemptas in eo. p. 180. n. 1. Id si non observent Religiosi etiam exempti, incurrunt excommunicationem. *ibid.*

Interdictum aliamve censuram violandi consuetudo non valet. p. 180. n. 2.

Interdictum personaliter ad Dignitatem Ecclesiasticam aut Beneficium eligi non potest. p. 188. n. 5. Potest tamen eligere, nisi per exceptionem repellatur. n. 6.

Interdictum generali locali subijci potest totum territorium ob delictum & contumaciam Communitatis vel Regentis. p. 210. n. 1.

Interdicta terræ Principis non comprehenditur terra communicantis in delicto. p. 211. n. 3.

Interdicta terræ Principis intelligitur etiam ea, quæ ipsi tantum quoad Iurisdictionem supremam est subiecta. p. 211. n. 3.

Interdicti ob delictum Episcopi an possit terra, spiritali tantum eius Iurisdictioni subiecta. p. 211. n. 3. p. 614. n. 2.

Interdictum violans non potest postulari ad Prælatum. p. 211. n. 4. Contrahit suspensionem & irregularitatem. *ibid.*

Interdicti tempore si possit Episcopus celebrare, potest id facere cum Pontificalibus. p. 462. n. 2.

Interdictum possessorium.

Interdictum possessorium conceditur illi, cui solutio nem aliquamdiu fecisti, & porro negas. p. 299. n. 6. Inter.

Interdictum *Vri possidetis* habet etiam locum, quando sit preparatio ad novum opus. p. 655. n. 2.

Interpretatio. Vide Verbum.

Interpretatio statuti facienda secundum Ius commune aut stylium principalis curiae. p. 46. n. 4. p. 188. n. 8.

Interpretatio iuramenti quomodo faciendi. p. 46. n. 9. p. 464. n. 1. & seqq. *Vide Iuramentum.*

Interpretatio Autoritativa legis dubiae spectat ad principem. p. 50. n. 3.

Interpretata Lex antiqua magis obligat quam interpretans nova. p. 51. n. 6.

Interpretatio Privilegij Apostolici reservata est sedi Apostolicae. p. 77. n. 12.

Interpretatio Rescripti iustitiae faciendi secundum Ius commune. p. 97. n. 2.

Interpretandum est strictè Privilegium contra Ius commune. p. 98. n. 3.

Interpretanda Principis beneficia, ut non praerudicent Iuri quæsito tertij. *ibid.*

Interpretanda statuta particularia secundum Ius commune, sed salva Verborum proprietate. p. 98. n. 3.

Interpretationis strictae sunt Rescripta ad lites, & ad beneficia. p. 121. n. 1. Item privilegia in praerudicium alterius. *ibid.*

Interpres optima legum est consuetudo. p. 186. n. 3.

Interpretanda quævis dispositio, ut salva Verborum proprietate à Iure communi non recedatur. p. 188. n. 8.

Interpretatio statuti aut Privilegij duplicem sensum habentis quomodo faciendi? p. 188. n. 8. & 9.

Interpretatio dubiae Legis fit à Iudice. p. 210. n. 3.

Rescripti à Legato vel Delegato. *ibid.* Nisi dubium sit arduum. *ibid.*

Interpretanda sic sunt Iura, ut Iuribus consentiant. p. 112. n. 5.

Interpretandæ fundationes ut cum Iure communi congruant. p. 256. n. 7.

Interpretando non est recedendum à Verbis Legis vel Dispositionis, nisi manifestum sit, aliud sensisse disponentem. p. 413.

Interpretatio in materia penali & odiosa est stricta. p. 414.

Interpretatio procedit, unde Ius prodit. p. 437. n. 6.

Interpretatio faciendi à Principe in dubio, an casus legis penalis sit tantum exempli loco. *ibid.*

Interpretandum ita privilegium, ut non cedat in praerudicium tertij. p. 461. n. 2.

Interpretanda Verba potius improprie quam contra Ius alterius. p. 615. n. 1.

Interpretandum strictè est Rescriptum delegationis. p. 655. n. 3.

Interpretandum est strictè Mandatum Procuratoris. p. 656. n. 6.

Interpretandum quomodo sit pactum de renuntiatione hereditatis debitorum. p. 767. n. 4. & 5.

Interfluvia Ordinum.

Vide Ordo.

Inthronizatio.

Inthronizatio Electi fit alicubi statim post acceptatam Electionem. p. 266. n. 5. Quid significet? *ibid.*

Inthronizatio sola non est sufficiens promulgatio Electionis. p. 365. n. 4.

Intrusus.

Intrusus ad beneficium si pro eo sine mentione intrusionis impetret Rescriptum, est id obrepticum. p. 118. n. 4. p. 280. n. 2. Non item si ita impetret Rescriptum pro alio beneficio. p. 118. n. 6.

Intrusus est, qui non per legitimam viam obtinet Praelaturam. p. 223. n. 8.

Intrusus est, si invalidè electus per se administrat. p. 258. n. 17.

Intrusus non est appellandus v. g. Parochus, sed pro Parocho se gerens. p. 334. n. 1.

Intrusi Curati aut malam fidem habentis acta v. g. absolutio, an & quomodo valeant? p. 377. n. 5.

Intrusus proprie est, qui ab initio sine Canonico titulo possessionem beneficii accepit. p. 377. n. 5.

Intrusi Electio licet confirmetur ex certa scientia sed absque mentione intrusionis, non roboratur. p. 770. n. 1.

Investitura.

Investitura ostendit, quæ Regalia aut specialia sint alicui concessa. p. 25. n. 15.

Investiendi Episcopi potestas non fuit concessa Carolo M. aut Ottoni I. p. 234. n. 14.

Investitura quomodo fiat & quid operetur? p. 266. num. 5.

Investire potest Vicarius Imperij in feudis, nisi sint Principum, & Gahrlehen. p. 328. n. 15.

Ioachim Abbas.

Ioachim Abbas florentis Magistrum sententiarum male accusat hæresis. p. 2. n. 1. Iudicavit Essentiam divipam trium Personarum non esse proprie sed tantum collectivè unam. n. 2. Non fuit hæreticus. p. 3. n. 4.

Irregularis.

Irregularis non potest ad Dignitatem Ecclesiasticam aut Beneficium assumi. p. 188. n. 5.

Irregularis fit violans Interdictum. p. 211. n. 4.

Irregularis est, qui ordinatur à Schismatico denunciato. p. 244. n. 3.

Irregularis tenetur hunc defectum manifestare vel à beneficio aut ordine abstinere. p. 259. n. 18. Nisi quandoque necessitas excuset. p. 259. n. 19.

Irregularitates statuere est reservatum Pontifici. p. 451. n. 1.

Irregularitatem ab Episcopo ex quocunque delicto occulto contractam potest eius Confessarius tollere. p. 478. n. 1.

Irregularitas quænam sufficiat ad renuntiandum Episcopatu? p. 479. n. 10.

In irregularitate ob homicidium, non notorium, sed occultum solet Pontifex dispensare cum Episcopo. p. 479. n. 10.

Irregularem scienter mittens ad Ordines, dispensat hoc ipso tacite cum illo, si possit. p. 514. n. 2.

Irregularitas homicidij voluntarij etiam occultij à solo Pontifice est dispensabilis. p. 515. n. 2.

Irregularitas non contrahitur ex homicidio casuali & prorsus inculpato. p. 532.

Irregularis fieri potest Clericus aut Religiosus chirurgus etiam sine culpa, saltem mortali. p. 532. n. 1. & 2.

Irregularis non fit Medicus aut Chirurgus debite iuxta artem agens. p. 532. n. 1.

K 2

Irregu-

Irregulares sunt illegitimè nati, p. 545. n. 1.
 Irregularis est, qui in Sacerdotio ex legitima coniugè est natus. p. 555. n. 2.
 Irregularis an sit, qui pollicis vel indicis partem, aut alium digitum totum amisit? p. 562. n. 1.
 Irregularitas ex defectu corporis facit magna deformitatem & horror; Vel impedimentum celebrandi. p. 563. n. 2. Recensentur varij defectus. ibid. De ijs an magni & notabiles sint, iudicabit Episcopus. ibid. In dubio dispensabit Episcopus facile, cum religiosis. ibid.
 Irregularisne sit castratus, & qualis? p. 564.
 Irregularis est, qui per suam culpam membro integro etiam occulto est a se vel alio mutilatus. p. 564.
 Irregularitas partiali inhabilis ad ministerium altaris, non potest ministrare in sacrificio, ut Diaconus vel Subdiaconus. p. 564.
 Irregularis non est, qui sine genitalibus natus est; vel in cunis, vel in necessitate, vel aliorum malitia sectus. p. 564.
 Irregularis non est, qui ex Medicorum consilio curavit sibi abscindj genitalia v.g. ob lepram. p. 565.
 Irregularis est, qui manu altera caret, vel inutilem ad celebrandum habet. p. 565. n. 1. Cum tali dispensare potest Episcopus ad Ordines Minores, aut simplex beneficium. p. 565. n. 2.
 Irregularis an sit qui pollicis dextri ungulam amisit. p. 565.
 Irregularis est Bigamus. p. 566. n. 1. Qui prænuptiam publicam agit, vel egit. n. 2. Qui uxorem ab alio relictam ducit & cognoscit. n. 3.
 Irregularitas bigamiae an dispensari possit à Papa? p. 566. n. 2. Non facile solet, nisi ad minores ordines. p. 567. n. 2.
 Irregularitatem indispensablem incurrit Clericus, qui in sacris mortuam suam uxorem ducit aliam & cognoscit. p. 567. n. 1. p. 569. n. 1. An idem sit de Laico secundas nuptias invalide contrahente. p. 568. n. 2.
 Irregularitas non solum ex Iure sed etiam ex consuetudine introduci potest. p. 568. n. 2.
 Irregularitas Bigamiae oritur ex defectu sacramenti; quo sensu. p. 568.
 Irregularis est Clericus in sacris ducens & cognoscens Viduam. p. 569. par. n. 1. Et quidem indispensable, ibid. Estq; interpretative Bigamus. ibid.
 Irregularis est Clericus in sacris aut Religiosus ducens Virginem. p. 569. n. 2. Non tamen censetur Bigamus. ibid. Dispensare cum eo potest Episcopus, ib.
Irritum, Irritare.
 Irritare subinde idem ac irritum declarare. p. 52. n. 7. p. 311. n. 3. Subinde idem ac irritum facere vel rescindendo quae facta sunt valide, vel impediendo ne fiant valide. p. 42. n. 8.
 Irritum in Iure saepe dicitur irritandum, hoc est, irritum declarandum. p. 181. n. 3. p. 375. n. 2. p. 388. n. 2.
 Irritum quod quis nescit, ratificare non potest. p. 198. num. 10.
 Irritum ipso Iure ab initio quando possit postea conualescere. p. 309. n. 1.
 Irrita saepe dicitur ordinatio, quando ordinatus non habet executionem ordinis. p. 517. par. p. 519. n. 6.

Iudex probata eius in fide constantia potest promoveri ad Ordines & beneficia. p. 79. n. 3.
 Iudaeorum Vactiones & Christianorum quomodo differant? p. 540.
Iudex.
 Iudex ordinare debet Iudicium iuxta formam filio. ci. p. 6. n. 12. Decidere causas debet iuxta statuta & consuetudines, quibus obligantur litigantes. p. 7. n. 14.
 Iudex subordinatus non ex proprio sensu sed secundum Leges iudicare debet. p. 7. n. 13. p. 616. n. 3.
 Quandoque tamen uti potest Episcopi. ibid. Maxime in poenis augendis vel minuendis. p. 7. n. 14. Neque necesse est hic consulere superiorem, nisi in dubiis. n. 15.
 Iudicis in arbitrio sunt, quae à legibus indeterminata statuuntur. p. 7. n. 16. p. 616. n. 3.
 Iudex ex definitis per legem procedere potest ad similia. p. 8. n. 16.
 Iudex in casibus per legem vel stylum indecisus debet adherere communi opinioni. p. 8. n. 17.
 Iudex est interpretis Iuris cuique competentis. p. 23. num. 11. Eius sententia non dat sed authenticè interpretatur Ius. ibid.
 Iudicis sententia sine citatione partis, copia defensionis, vel cognitione causae est irrita. p. 44. n. 17.
 Iudex ex potestate iam ante concessa si quid agat, non petito iuxta praeceptum superveniens consilio, agit illicitè sed non invalidè. p. 48. n. 8.
 Iudex probabiliter ignorare potest alterius loci Iura. p. 58. n. 13.
 Iudicis sententia tendit immediate in personam, etq; cohaeret. p. 60. n. 3.
 Iudicis familia non potest extra eius territorium capere reum. p. 60. n. 4.
 Iudex formam pro una causa praescriptam servare debet in alijs similibus. p. 72. n. 3.
 Iudicem agere prohibentur aliqui à natura, alij à lege. p. 85. n. 2.
 Iudex per Infamiam Iuris, non facti, impeditur in officio. p. 86. n. 3. Discrimen quoad hoc inter ipsum & Testem. ibid.
 Iudex si habeat Impedimentum naturale, etiam occultum, sententia eius est irrita. p. 86. n. 4. Vt & si habeat Impedimentum legitimum notorium. n. 5.
 Non item si hoc sit occultum. n. 4. Potest tamen id pars excipiendo detegere. ibid.
 Iudex in dubio de sua Iurisdictione potest de illa cognoscere. p. 87. n. 1. p. 90. n. 8. p. 146. n. 3. p. 654. n. 2.
 Non quidem si obiectus ei defectus nequeat à lege vel superiore suppleri. p. 88. n. 6. Sed si suppleri queat. p. 89. n. 7. Et non concernat statum & exultimationem propriae personae Iudicis; ibid. p. 676. n. 5. ibid.
 Vel non agatur de statu ipsius subiectionis. p. 77. n. 14. p. 90. n. 7. p. 131. n. 3. Quamvis delegatus possit adhuc cognoscere, licet ei obijciatur defectus omnis Iurisdictionis. p. 136. n. 3. p. 654. n. 3.
 Iudex post dubium de sua Iurisdictione pro se bonae fide resolutum valide procedit in causa principali. p. 87. n. 2. Nisi forte Iurisdicchio fundari in eo non possit. p. 88. n. 3. Vt sit si Rescriptum aut Commissio sint falsa. n. 4.

p. n. 4. Vel causa extra committentis potestatem.

ibid.

Iudex in causa principali nunquam procedere potest, nisi certus sit de sua Iurisdictione. p. 88. n. 3.

Iudex Laicus nec principaliter, nec incidenter potest se in res Ecclesiasticas intramittere. p. 89. n. 6.

Iudex Laicus in dubio incompetentiae pronuntiando contra Clericum non fundat Iurisdictionem. ibid.

Iudex inferior in dubio Iurisdictionis consular, si possit superiorem. p. 90. n. 8.

Iudex concurrens praevenit alterum per citationem Acti. p. 94. n. 1.

Iudex non debet ab initio duplicem poenam infligere contumaciae. p. 114. n. 9.

à Iudice iniuste spoliatus non restituitur in forma communis, si ve ante cognitionem causae. p. 115. n. 2.

Nisi iniustitia sit notoria. p. 116. n. 3. Vel spoliatio extrajudicialiter, vel non servato Iuris ordine facta. ibi.

Iudex litem de rebus parvis ablegat in patriam litigantium. p. 119. n. 1. Vri & examen testium, si maiore sumptu, quam res ipsa valet, sint advocandi. ibid.

Iudicis alieni Acta non confirmantur per ratificationem legitimi. p. 122. n. 4.

Iudicis ex arbitrio pendet, quænam personae sint con- iunctæ, ut una pro alia possit agere. p. 123. n. 6.

Iudex Appellationis discernit, an Appellatio sit legiti- ma. p. 124. n. 4.

Iudex in propria causa nemo potest esse. p. 131. n. 2.

Nisi ipse Iudex sit quoad Iurisdictionem notoriè læsus. ibid. Vel superiorem non habeat. p. 487. n. 1.

Iudicis de sua Iurisdictione sententia est interlocuto- ria habens vim definitivæ. p. 131. n. 4.

Iudices ad diversos in una causa nemo trahendus. p. 144. n. 3.

Iudex non condemnat in expensas, nisi parte petente. p. 145. n. 5.

Iudex non tenetur interponere suum officium parte non petente. p. 145. n. 5. Nisi in causis piis & publicis. ibid. p. 215. n. 2.

Iudici quænam expensæ sint à partibus æqualiter præstandæ. p. 166. n. 15.

Iudicis conscientia si quid relinquitur, non potest ab eo appellari. p. 166. n. 17. Nec ad id prærequiritur judicialis cognitio causæ. ibid.

Iudex consulere quidem alios, non tamen sequi de- bet. p. 175. n. 2.

Iudex interpretatur dubiam legem. p. 210. n. 3.

Iudex ex officio supplet omissa à partibus, quæ sunt Iuris aut consuetudinis. p. 215. n. 2. Non item ea quæ ad factum spectant. ibid. Nisi fiat nota ex actis publi- cis. ibid.

Vel ex instrumento producta. p. 216. n. 2.

Vel sint notoria. p. 102. n. 2, p. 216. n. 2.

Vel vergant in periculum animæ. ibid.

Vel agatur causa boni publici. ibid.

Vel veniant accessorie. ibid.

Iudex tenetur ex officio Actorem, Advocatum, & Te- rem de Iure & notoriè inhabiles repellere. p. 216. n. 2.

Iudex tenetur ex officio tueri causas pupillorum & personarum miserabilium. p. 216. n. 2.

Iudex an ad valorem definitivæ debeat pro contu-

maciter absente supplere, quæ ad factum pertinent? p. 216. n. 2.

Iudicis officium implorari potest, cum Actio propriè dicta deficiat. p. 218. n. 7.

Iudex hortari, non tamen cogere potest partes ad compositionem. p. 274. n. 1.

Iudex non satis in causa instructus non potest proce- dere ad sententiam definitivam, etiam contra contuma- cem. p. 291. n. 5.

Iudex in notoriis non tenetur citare reum aut proces- sum formare. p. 295. n. 7. Id tamen expedit ad caute- lam. ibid.

Iudex præsumendus est legitimè omnia gerere. p. 295. n. 8. In dubio stat præsumptio pro ipso. p. 116. n. 2.

Iudex an adhuc possit procedere ex officio, si pars læ- sa cedat suo Iure. p. 308. n. 8.

Iudex ex officio procedere potest contra malè Ele- ctum vel institutum. p. 216. n. 2. p. 318. n. 2.

Iudex ex quibus in Iudicio formare possit senten- tiam. p. 470. n. 1.

Iudicis etiam Arbitri sententia præsumitur iusta. p. 470. n. 2. Nisi dubitatur de eius Iurisdictione & po- testate. p. 471. n. 2.

Vel Appellatio interposita sit, & recepta. ibid.

Vel manifestè contrarium ostendatur. ibid.

An & quomodo præsumptio hæc sit Iuris & de Iure. n. 3.

Iudicis acta valent, si partes præsentis non contradi- cant, & eius Iurisdictione prorogare possint. p. 471. n. 2.

Iudex imperitè iudicans litem facit suam. p. 471. n. 3.

Iudex an & quomodo poenam à lege decretam possit minuere, vel augere? p. 606. n. 4. & 5.

Iudici eiusque officialibus iniuste agentibus an & quomodo possit quis violenter resistere? p. 610. n. 1. & 2.

Iudex contra absentem non debet procedere etiam in possessorio recuperandæ, nisi sit contumax. p. 613. Imo nec semper, si sit contumax. ibid.

Iudex potest, ut æquum videtur, procedere in casu à Lege non definito. p. 616. n. 3.

Iudex probabiliter suspectus potest recusari. p. 621. n. 1. An & si unus ex pluribus sit suspectus. p. 622. n. 2.

Iudex si sit dominus unius partis, an & quomodo ab altera ut suspectus merito recusetur? p. 621. n. 1. Do- mini nomine quis comprehendatur. ibid.

Iudex exercere potest Iurisdictionem voluntariam in suos familiares, consanguineos, & filios. p. 622. n. 3.

Iudex debet subinde ob distantiam vel sumptus cora- mittere causam vel eius articulum alteri. p. 624. n. 5.

Iudex recusari potest non tantum à partibus, sed etià à tertio, cuius interest. p. 635. u. 1. Recusandi causæ quæ? n. 2.

Iudex si pars citata ad certam diem non compareat, non tenetur quidem, sed potest expectare in sequen- tem. p. 638. n. 1. Tenetur tum etiam pars altera, quæ præsens est, expectare. n. 2.

Iudicem potes recusare, si lite iam contestata adver- sarius tuus fiat eius familiaris. p. 639. n. 1.

Iudicem recusare potes, si sit inimicus Domini tui, p. 639. n. 1.

Iudex facilius recusari potest ut suspectus, quam te- stis. p. 639. n. 2.

Iudicem recusare potes etiam in causa Ecclesiæ, si sit

Dominus vel consanguineus Rectoris. p. 639. n. 3.

Iudex esse quis potest in causa suæ Ecclesiæ. ibid.

Iudicis potestas suspenditur per Appellationem. p. 648. n. 5. Sententia eius si in appellatione confirmetur, est ad ipsum pro executione remittenda. p. 649. num. 6.

Iudex quomodo differat ab Executore? p. 649. n. 7.

Iudicis sententia si sit iniusta, quid agere debeat aut possit ille, cui est mandata executio? p. 649. n. 7.

In Iudice defectus Iurisdictionis quando & quomodo opponendus? p. 654. n. 2.

Iudicis negligentia devolvuntur causæ fori secularis ad Ecclesiasticum. p. 663. n. 1.

Iudicis suspecti de reculatione quis & quando cognoscere debeat? p. 665. n. 1.

Iudex quid possit, ubi examen & instructam causam ad Principem misit, vel mittere decrevit. p. 692. n. 2.

Iudex potest extra territorium exercere Iurisdictionem voluntariam. p. 693. n. 2. Non item contentiosam invito Ordinario loci. p. 694. n. 2.

Iudex quomodo possit criminis ex confessione noti accusationem admittere & poenam decernere. p. 702. num. 3.

Iudex ex officio tenetur advocatum dare parti, quæ nullum obtinere potest. p. 734. n. 2. Debet attendere, ne inter unum & alterum advocatum partium sit nimia inæqualitas. n. 3.

Iudicis subditus aut familiaris si sit advocatus non potest propterea recusari. p. 734. n. 5.

Iudicis ex domo potest produci testis. p. 735. n. 5.

Iudicis officium necessarium est, quod Actioni deferunt. p. 735. n. 1. Nobile est, quod Actioni non est allegatum; ibid. Idque exercetur vel ex motu proprio vel ad implorationem partis. ibid.

Iudicis imploratio & Actio quomodo differat? p. 735. num. 2.

Iudicis officium si imploretur, an & quomodo opus sit litis contestatione. p. 735. n. 3.

Iudex debet sequi benigniorem partem, ubi Ius non est expressum. p. 778. n. 3. Si sit expressum, solus Princeps dispensare potest. ibid.

Iudex secularis cognoscit causam adulterij, si agatur criminaliter; p. 787. n. 3. Ecclesiasticus, si agatur ad divortium. ibid.

Iudex potest ex officio relaxare Iuramentum pacti per metum extorti. p. 813. n. 4.

Iudex si tempus sufficiens non habuit ad cognoscendam acta, quæ sit contra illum præsumptio. p. 830. n. 3.

Iudex Conservator.

Iudex Conservator solet in Rescripto dari non tantum ad præsentia, sed etiam futura. p. 82. n. 1.

Vide Conservator.

Iudex Delegatus. Vide Delegatio, Mandatum, Rescriptum.

Iudex delegatus per Rescriptum non impeditur per aliud posterius ad alios sine mentione prioris. p. 69. n. 1.

p. 651. prin. Potest tamen etiam per posterius Delegatus procedere, nisi exceptione repellatur. n. 2.

Iudex delegatus an causam per posterius Rescriptum advocata adhuc validè procedat? p. 69. n. 5.

Iudicis delegati Iurisdictione potest, si Princeps velit, statim cessare eo tempore, quo datur advocatorum. p. 69. n. 8. Ordinariè Iurisdictione nec aufertur nec constituitur nisi litteris præsentatis. p. 70. n. 7.

Iudex delegatus an sit capax potest etiam colligere tempore *Dati*. p. 78. n. 1. Spectandum Tempus delegationis, non præsentationis. p. 164. n. 7. p. 618. n. 4.

Iudex delegatus ad futura, aut liberè eligendus, si datur, in Rescripto Iustitiæ, est id suspectum. p. 82. n. 1.

Iudex delegatus ad futura dari potest in Rescripto Gratiæ. p. 82. n. 1.

Iudex delegatus debet, si quod habet impedimentum, collegis significare. p. 85. par.

Iudici delegato si postea superveniat impedimentum sive naturale, sive legitimum, non potest in causa procedere. p. 86. n. 3. Sublato impedimento recuperat Iurisdictionem. ibid. p. 617. n. 1.

Iudex delegatus potest in dubio suæ Iurisdictionis de illa cognoscere. p. 87. n. 1. p. 146. n. 3. p. 654. n. 3. p. 655. n. 3. Cum qua limitatione. p. 676. n. 5. *Vide* Iudex. Dubio bona fide pro se resolutum an possit in causa principali validè procedere? *Vide* Iudex.

Iudex delegatus à Laico in causa Ecclesiastica, et si bona fide procedat, acta tamen eius sunt irrita. p. 88. n. 5.

Iudex delegatus acquirit Iurisdictionem per præsentationem Rescripti. p. 94. n. 2. Et tota pendet ex voluntate delegantis. p. 111. n. 6.

Iudex delegatus debet processum suum conformare Voluntati delegantis. p. 104. n. 5.

Iudici delegato si præscribitur forma seu conditio requisita de Iure, ea ordinariè non est substantialis. p. 110. num. 6. Si non requisita de Iure, ea ordinariè est substantialis. ibid. p. 563. n. 2.

Iudex delegatus potest in suo negotio Mandata dare Ordinariis. p. 113. n. 1.

Iudicis delegati est cognoscere, an Appellatio ab interlocutoria sit recipienda. p. 124. n. 4. Eiusdem est, ne Iudex à Quo ulterius procedat, inhibere. ibid. Et quidem quandoque etiam absque cognitione causæ. ibid.

Iudici delegato et si obijciatur defectus totius Iurisdictionis, adhuc tamen potest de illa efficaciter cognoscere. p. 131. n. 3. Non item Ordinarius. ibid.

Iudex delegatus potest ab eo, qui per errorem putabatur subditus illius, exceptione repelli. p. 133. n. 1.

Iudex delegatus per Rescriptum irritum potest fraudulentum Imperatorem condemnare in expensis. p. 144. n. 4.

Iudicis delegati acta possunt valere, si excommunicatio Rescriptum Pontificium impetrantis publicè ignoretur. p. 147. n. 5.

Iudicis delegati processus est ipso Iure irritus, si in personalibus actionibus diversis contra eundem diversa Rescripta ad diversos impetrata sint. p. 147. par. p. 148. prin.

Iudex delegatus à Pontifice eiusve Legato ad causas Ecclesiasticas esse potest ille, qui habet dignitatem, per sonatum, vel Cathedralium Canonicatum. p. 161. n. 1.

Et si dignitas sit amobilis ad nutum. p. 161. n. 2.

Item Prior conventualis, non claustralis. p. 163. n. 4.

Cancellarius Universitatis, n. 5. Canonicus etiam post ingressum in Religionem. p. 164. n. 7.

Professus Ecclesie Cathedralis regularis. n. 2.
 Canonici prebendi carens. ibid.
 Iudex delegatus intuitu dignitatis non potest eam
 missa cognoscere causam. p. 164. n. 6. p. 618. n. 3.
 Potest autem delegatus intuitu personae. p. 164. n. 6.
 p. 618. n. 4. Modò non ob crimen amiserit dignitatem.
 p. 618. n. 4. Nec statutum ecclesiasticis negotiis con-
 trarium assumpserit. p. 619. n. 5. Qualis status non est
 status Religiosus. p. 164. n. 7.
 Iudex delegatus debet causam inter Reum & Acto-
 rem qui eiusdem sunt civitatis aut diocesis, ibidem co-
 gnoscere. p. 164. n. 9. Vbi, si Reus & Actor sint diver-
 sarum civitatum aut diocesium. p. 165. n. 10.
 Iudex delegatus Papae non potest in alia quam in de-
 signata civitate aut diocesi, causam cognoscere. p. 169.
 n. 1. p. 683. prin. Nisi rationabilis causa obstat. p. 683.
 prin. vel partes consentiant. n. 2. 3.
 Iudex delegatus nihil muneris præter esculenta &
 poculenta potest à partibus accipere. p. 165. n. 12.
 Nisi extra domicilium abire debeat. ibid. Ne quidem
 pro labore audiendi Testes. n. 13. Quidquid præterea
 accipit, tenetur restituere. ibid. p. 166. n. 14. 16. Sed
 delegatus tantum ad lites, non ad alia. p. 166. n. 14.
 Et à Pontifice tantum vel eius Legato, non ab aliis.
 p. 167. n. 18. Finita tamen delegatione potest id ei i-
 tem liberaliter donari. p. 167. n. 17.
 Iudex delegatus sine necessitate non adhibeat Allecto-
 rem. p. 166. n. 15. neque testes. p. 167. n. 19. Al-
 lectorem & Notario Salarium æquo maius non permittat.
 p. 166. n. 16.
 Iudex delegatus interpretatur dubium Rescriptum
 sui Principis. p. 211. n. 3. *Notan.* 4.
 Iudex delegatus filitantes remittit ad delegantem.
 præfigit hys terminum sistendi. p. 290. n. 2.
 Iudex delegatus si semel sententiam tulit siue bene
 siue male functus est suo officio. p. 314. n. 7. p. 611. n. 2.
 Nec potest eam revocare aut corrigere. p. 611. n. 2.
 Nisi tulisset contra formam Mandati. p. 612. n. 2. p. 621.
 n. 4. Vel esset delegatus ad universitatem causarum.
 p. 612. n. 2. Discrimen quoad hoc inter ipsum & Or-
 dinarium. p. 314. n. 7. p. 612. n. 3. *S. Quæret.*
 Iudex delegatus non creditur, nisi ostendat delega-
 tionem. p. 471. n. 2.
 Iudex delegatus invalidè procedit sine consilio eo-
 rum, quos iustus est adhibere. p. 562. n. 2.
 Iudex delegatus Pontificis esse potest qui est Vicarius
 Episcopi in spiritualibus. p. 588. n. 4. Sed Generalis
 n. 5. Et principalis n. 6.
 Iudicis delegati à Vicario generalis Insuperdictio ex-
 communicato Vicario suspenditur in rebus integris.
 p. 591. n. 14. Non item in captis. ibid. Substituti
 potestas suspenditur in utrisque. ibid.
 Iudicis delegati & substituti quale discrimen? p. 591.
 n. 14. *S. Est autem.*
 Iudex delegatus à Principe est ordinarij alijs maior
 & dignior. p. 600.
 Iudex delegatus est, qui causas non suo sed alieno Iu-
 re cognoscit. p. 600. *S. Alterum* Ordinarius cog-
 noscit causas suo Iure. ibid.
 Iudex delegatus semper etiam, Ceterum tacitè, habet
 Iurisdictionem in impediens processum. p. 601. n. 2.

Eius potestas est strictè interpretanda. ibid. extendi-
 tur tamen ad accessoria, etiam non expressa. ibid.
 p. 632. n. 6. Nisi sint specialia. ibid.
 Iudex delegatus Principis potest sub delegare. p. 603.
 n. 1. p. 670. n. 1. Etiam in vitis partibus & absque ne-
 cessitate; p. 603. n. 1. vni vel pluribus. p. 623. n. 3.
 Sed personis discretis & idoneis; & quænam ista? p. 604.
 n. 2. Quamvis causam, etiam criminalem. p. 713.
 n. 2. Eamque vel totam, vel quoad partem. p. 642.
 n. 1. 5. p. 648. n. 4. Absolutè, vel limitatè aut con-
 ditionatè. p. 678. n. 1. Nisi sit valde gravis & ardua.
 p. 604. n. 3. An si sit delegatus ad nudum ministerium?
 p. 671. n. 5.
 Iudex delegatus per diversa Rescripta debet in dubio
 illorum declarationem petere à delegante. p. 602. n. 1.
 Vbi & in dubio de revocatione vel mutatione Rescripti.
 p. 603. n. 2.
 Iudex delegatus Principis potest ijs tantum subdele-
 gare, quibus potest delegans causam committere. p. 647.
 n. 2.
 Iudicis delegati potestas expirat, si causam intra tem-
 pus pro expeditione præscriptum non expediat. p. 605.
 n. 1. Discrimen quoad hoc inter Ordinarium & ipsum.
 ibid. Tempus illud potest prorogari per consensum
 partium. n. 2. p. 656. n. 4. Nisi delegans prohibuerit.
 p. 605. n. 2. Vel ob bonum publicum sit præfixum. ibid.
 Tempus non pro expeditione, sed pro Iurisdictione in-
 cludit executionem sententiæ. ibid.
 Iudex delegatus potest contumaces punire. p. 606.
 n. 2. & 3.
 Iudex delegatus potest partibus poenam pro qualita-
 te causæ imponere. p. 606. par. n. 1. An etiam testi-
 bus? p. 607. n. 1. An & quomodo etiam Episcopis?
 p. 613. par. p. 614. n. 2.
 Iudex ad eandem causam potest esse delegatus & sub-
 delegatus. p. 608.
 Iudex delegatus potest executionem sententiæ alteri
 committere, vel ipse exequi. p. 609. n. 1. Etiam ar-
 mata manu. ibid. Vnde ea accipienda? n. 2.
 Iudex delegatus Papæ solet executionem suæ senten-
 tiæ committere Ordinario. p. 609. n. 1.
 Iudicis delegati potestas finitur non ferendo senten-
 tiam, sed eius executione. p. 611. n. 1. Nisi hæc Sub-
 delegato commissa ab eoque iam capta sit. p. 609. n. 1.
S. Quæritur hic. p. 611. n. 1. Vel condemnatus adhuc
 intra annum à sententiæ executione recedat. p. 640. n. 3.
 Iudex delegatus ad Universitatem causarum æquipa-
 ratur Ordinario. p. 612. n. 2.
 Iudex delegatus gerit in Iurisdictione vices delegan-
 tis. p. 613. n. 1. Quo propterea in honore habendus?
 ibid.
 Iudex delegatus præscriptam procedendi formam
 non tenetur servare cum magno partium præiudicio.
 p. 615. n. 1.
 Iudex delegatus, etsi præscriptam habeat formam, de-
 bet tamen procedere secundum æquitatem Iuris. p. 616.
 num. 2.
 Iudex delegatus ut Ecclesie provideat, intelligitur
 salvo Iure Episcopi, Archidiaconi, &c. p. 619. par.
 Iudex delegatus debet executionem sententiæ suæ
 propter appellationem differre. p. 620. n. 2.
 Iudex

Iudex delegatus si contra formam mandati iudicet, sententia est irrita. p. 621. n. 3. Exinde tamen non censetur functus officio. n. 4.

Iudicis delegati Iurisdictionem non suspendit appellatio à Subdelegato. p. 622. par.

Iudicis delegati Iurdictio expirat per mortem delegantis re adhuc integrâ, nō item re iam corruptâ. p. 625. prin. n. 1. p. 652. n. 1. Censetur res corrupta, si facta sit citatio; p. 625. n. 1. Et si ad partes nondum pervenerit: n. 2. p. 696. n. 6. Non item si delegatus tantum subdelegavit. p. 626. n. 3. p. 684. Aut si tantum iussit fieri citationem. p. 626. n. 3.

Iudicis delegati ad universitatem causarum Iurdictio an expiret mortuo delegante? p. 627. n. 8.

Iudicis delegati Iurdictio in rebus nondum coeptis expirat per mortem Delegantis; p. 628. n. 8. Valent tamen eius acta, si mors delegantis sit publicè ignota. num. 9.

Iudicis delegati Iurdictio suspenditur in rebus integris, si delegans ob causam sit non toleratus. p. 628. num. 12.

Iudicis Delegati & Vicarij quoad hoc discrimen. ibid.

Iudice delegato principis mortuo, expirat subdelegati ab eo Iurdictio re integrâ. p. 626. n. 3. Non item mortuo delegato alterius. ibid.

Iudici delegato potestas non adimitur per revocationem, nisi legitimè intimatam. p. 628. n. 11.

Iudex delegatus potest compelli ad acceptandam delegationem. p. 631. n. 4. Et puniri à delegante, vel ab ordinario. p. 632. n. 4.

Iudex delegatus Actorem audire debet, si Reus non probet, saltem intra octiduum excommunicationem obestam. p. 632. n. 5.

Iudex delegatus potest Actorem absolvere ab excommunicatione post Rescriptum incursâ. p. 632. n. 6. Nisi sit reservata Pontifici. ibid. Imo & ab hac ad reincidentiam. ibid. §. Nos. 1. Ab excommunicatione, Episcopali, si Episcopus malitiosè nolit absolvere, ibid. §. Altera. Indignum autem absolvere potest in necessitate ad reincidentiam. p. 633. §. Sed quid?

Iudex delegatus excommunicato, quem absolvit, non dat præcepta, nisi Autor malitiosè velit. p. 633. §. si. Nec etiam aliter compellitur ad satisfaciendum. n. 7.

Iudex delegatus non tantum habet cognitionem sed & Iurisdictionem ab eâ, quæ est delegantis, distinctam. p. 640. n. 1.

Iudex delegatus Papæ habet ad sententiæ suæ executionem, eamque stabilendam animum integrum. p. 640. n. 3. An & delegatus ab inferiore. ibid. An & subdelegatus? ibid.

Iudex delegatus Principis si subdeleget causam potest à subdelegato appellari. p. 642. n. 2. Debet autem appellari ad primum delegantem si tota causa sit subdelegata. n. 3. Ad subdelegantem, si tantum pars causæ. p. 623. n. 1. p. 642. n. 3. 678. Imo & si subdelegans sibi solum executionem sententiæ reservavit. p. 679. n. 3. Nisi id cedat in dispendium partis. p. 681. prin. Vel subdelegans longè absit. n. 1. Vel à sententia subdelegati Iurisdictione in dubio pronuntiantis, sit appellatum. p. 684. Notan. 2.

Iudex delegatus à non Principe non potest subdele-

gare. p. 643. n. 7. Nisi sit delegatus ad universitatem causarum. n. 8. Vel speciatim ei concessum, ut nomine sui delegantis subdeleget. p. 644. n. 10. Vel subdeleget tantum ad articulum causæ non Iurisdictionalem. p. 645. n. 11.

Iudex delegatus à Proconsule, an possit subdelegare? p. 643. n. 7. An delegatus Legati à latere, ibid.

Iudex delegatus ad Universitatem causarum quis sit? p. 643. n. 8. Ut possit subdelegare, quid requiratur? p. 644. n. 9.

Iudex delegatus debet esse certus, quo sensu? p. 644. n. 10.

Iudex delegatus Principis si à socio acceptet subdelegationem non potest alteri subdelegare. p. 646. n. 12. Et licet delegatus sit remota appellatione, potest tamen tum ab eo appellari. n. 13. Non ad condelegatum sed ad primum delegantem. n. 14.

Iudex delegatus Principis potest aliquem ad subdelegationem acceptandam cogere. p. 647. n. 1. Et reluctantem punire. p. 648. n. 3.

Iudicis delegati sententia si sit iniusta, quid agere possit vel debeat ille, cui est mandata executio. p. 649. n. 7.

Iudex delegatus, si erret in iudicando, an & quomodo sit excusatus? p. 650. n. 7.

Iudex delegatus intuitu dignitatis, si deponatur aut renuntiet, expirat Iurdictio subdelegati ab eo, re integra. 652. n. 2. Vti & si sit delegatus intuitu personæ & deponatur. n. 3. Non item si renuntiet. p. 653. n. 3.

Iudice delegato vel delegante mortuo an adhuc procedere possit subdelegatus? p. 653. n. 4.

Iudici delegato potest, sed non debet quis parere, nisi de delegatione fidem fecerit. p. 653. n. 1.

Iudicis delegato non tenemur stante dubio de eius Iurisdictione parere. 654. n. 3. Sed Ordinario. ibid. Iudici delegato defectus Iurisdictionis debet ante litem contestatam opponi. p. 654. n. 1. Alioquin præsumptio est pro ipso. n. 3.

Iudicis delegati Iurdictio potest in dubio prorogari à partibus. p. 655. n. 4. Manifestè prorogari non potest quoad substantialia. p. 656. n. 4. Sed tantum quoad accidentalia Temporis, Locis, &c. ibid.

Iudici delegato illata iniuria redundat in delegantem. p. 657. n. 1.

Iudicem delegatum à Principe potest quis ut suspectum reculare? p. 657. n. 3. An & si ipse eum petierit? ibid.

Iudicem delegatum certum si pars petat, an & quomodo ex stylo curiæ concedatur? p. 659. n. 2. p. 669. n. 1.

Iudicem delegatum eligendi potestas est gratia singularis. p. 660. n. 2.

Iudex delegatus est functus officio, si subdelegatus ad totam causam, eam agere cepit. p. 662. n. 3. p. 678. neque potest eam amplius revocare. p. 675. n. 1. p. 662. n. 3. Re tamen adhuc integra potest revocare. p. 678. n. 3.

Iudex delegatus si pronuntiavit sibi Iurisdictionem non competere, functus est officio; nec potest in causa ex solo partium consensu procedere. p. 664. n. 2.

Iudex delegatus potest esse, qui est minor XXV. annis, p. 668. n. 2. Non item minor viginti annis. ibid.

Nisi à Principe ex certa scientia delegetur. *ibid.* Vel partes consentiant. *ibid.* Impubes tamen non potest admitti à principe; nec minor octodecim annis à partibus. *ibid.*

Iudex delegatus Papæ ad executionem personaliter faciendam potest eam partibus consentientibus adhuc subdelegare. p. 970. n. 2. Nisi industria eius specialiter sit electa. n. 4. Et unde hoc dignoscatur. *ibid.*

Iudex delegatus Papæ etiam non servet gradationem potestatis, valide potest excommunicare Episcopum. p. 674. n. 2.

Iudex delegatus ab Episcopo si recusetur ut suspectus, cognoscit Episcopus. p. 676. n. 3. Si Episcopus quoque sit suspectus, eligendi sunt Arbitri. n. 4.

Iudex delegatus, si sit suspectus an & quomodo possit ante sententiam reculationis subdelegare? p. 677. prin. n. 1. Eius potestas extinguitur, cum damnatus ut suspectus. p. 677. n. 3. Neque possunt partes in eum consentire. *ibid.* Discrimen quoad hoc inter ipsum & Ordinarium. *ibid.*

Iudex delegatus Episcopi potest mutare designatum Iudicij locum, si partes consentiant. p. 683. n. 2. Vel Episcopus. n. 3. Vel necessitas cogat. *ibid.*

Iudici delegato speciali non potest Legatus Apostolicus processum prohibere. p. 688. n. 1. Nisi nova causa superveniat. *ibid.* Unde potest eius contra formam Mandati acta rescindere. p. 689. n. 2. Acta autem iuxta formam confirmare. n. 3.

Iudex delegatus specialis ad suam sententiæ executionem potest compellere Legatum Apostolicum. p. 689. n. 4.

Iudex delegatus si malè cesserit, potest Ordinarius eum cogere ad desistendum à peccato publico & scandaloso. p. 707. n. 1.

Iudex delegatus an & quando fiat illi, cui mandantur spectantia ad Ordinarium eius officium. p. 716. n. 3. p. 723. n. 1. & 2. In dubio non presumitur Delegatus. p. 717. n. 3.

Iudex delegatus quivis potest nudum ministerium alteri committere. p. 725. n. 4.

Iudex delegatus Archiepiscopi potest censuram inferre Coepiscopis. p. 726. n. 2.

Iudex delegatus, ad causam secundum Iura decidendam, potest etiam admittere Transactionem. p. 771. n. 1.

Iudex delegatus ad universitatem causarum & cum administratione potest laesos restituere in integrum. p. 834. n. 3. Alij delegati non possunt nisi ex speciali commissione. p. 835. n. 5. Vel incidenter. n. 6.

Iudicis delegati sententiæ laetum solus Princeps potest restituere in integrum. p. 835. n. 3.

Iudex delegatus si à partibus sit electus, non est coram eo locus reconventionis. p. 851. n. 2.

Iudicem delegatum in favorem partium possunt habere deferere, & in Arbitros compromittere. p. 857. n. 1. Possunt & relictis arbitris ad delegatum redire. n. 2.

Iudices delegati.

Iudices delegati plures si in dubio de Iurisdictione non possint convenire, debent eligere arbitros. p. 87. n. 1. p. 90. n. 8. Vel ad delegantem recurrere. p. 90. n. 8. p. 602. n. 1. & 3. Ordinarius immiscere se non potest. p. 113. n. 21.

Iudices delegati diversi diversi mandent Ordinario, quid illi faciendum. p. 113. par. & n. 2.

Iudicibus delegatis pluribus ad unam causam absque clausula *si non omnes* unus non potest procedere sine altero. p. 115. n. 3. p. 608. p. 621. n. 2. p. 630. n. 1. Nisi ex duobus unus alterum subdeleget. p. 608. p. 669. n. 1. Vel sint ad universitatem causarum delegati. p. 621. n. 2.

Iudices delegati si sint tres, acta à duobus non potest tertius postea ratificare. p. 631. n. 2.

Iudicum delegatorum unus tantum, aut duo ex tribus si citent partes, non tenentur comparere. p. 634. n. 1.

Iudicibus tribus delegatis duo non possunt citare tertium ad tractandam causam, sed monere. p. 634. n. 2. Sufficit monitio una. n. 3. Nisi expressè requiratur trina. *ibid.*

Iudices delegati si simul sint duo, potest unus alteri suas vices committere. p. 608. p. 652. prin. Mortuo committente non potest alter re adhuc integra procedere. p. 652. n. 1.

Iudicibus delegatis pluribus si unus moriatur, expirat Iurdictio aliorum. p. 668. n. 1. Nisi adiecta sit clausula *si non omnes*. p. 669. n. 1. Vel res iam coepta. *ibid.* Vel ante mortem suas vices alteri subdelegarit. *ibid.* Vel delegatus sit intuitu dignitatis. *ibid.* Idem est si quis ex ijs iudicandi potestate privetur; vel deponatur. *ibid.*

Iudicibus duobus delegatis potest addi tertius à Principe vel partibus. p. 669. n. 1. Tertius iste an possit subdelegare? p. 670. n. 1.

Iudicibus pluribus delegatis si aliqui eorum subdelegant, debet à Subdelegatis appellari non ad condelegatos sed ad primum delegantem. p. 675. n. 1.

Iudicibus delegatis duobus absque clausula, eligendi sunt arbitri ad cognoscendam causam suspicionis unitam. p. 675. n. 1. Quid si alter condelegato suspecto suas vices subdelegasset? p. 676. n. 2.

Iudicibus delegatis pluribus si unus sit privatus, excommunicatus, &c. sententia ab ijs simul lata est irrita. p. 636. n. 4. & seqq. p. 798. n. 3.

Iudices delegati cum clausula.

Iudex delegatus cum clausula: *Et contra alios*, non potest nisi contra tres vel quatuor procedere. p. 147. par. Nec contra alios quam primo ab impetrante determinatos, etiam consentiant. n. 2.

Iudice delegato cum clausula: *nulla admissa exceptione* intelligitur irrationabilis tantum aut dilatoria. p. 616. n. 3. Si expressè excludatur etiam *rationabilis* tunc standum est mandato. n. 4. Idem est de clausula: *ne recusari possit*. *ibid.*

Iudicibus delegatis pluribus cum clausula: *Si non omnes*, procedere potest unus si alij non possint vel nolint. p. 85. n. 2. p. 631. n. 3. Si *Si in Rescripto*. Impedimento sublato recuperat impeditus vel eius successor Iurisdictionem. p. 617. n. 1.

Iudicibus duobus delegatis cum clausula: *Si non ambo*, Cognoscit alter de suspecto socios. p. 636. n. 3. p. 665. n. 1. recutato vel privato procedit solus. p. 636. n. 3. Sententia ab utroque simul collectivè lata est irrita. n. 5. 6. Debet ergo alter socium privatum repellere, vel contra eum protestari. p. 637. n. 7.

Iudex delegatus Principis cum clausula: Remota appellacione; si acceptat à socio subdelegationem tunc adhuc potest ab illo appellari, p. 646. n. 13.

Iudex delegatus Papæ impeditus dicta die maliciose à partibus potest subdelegare cum clausula: remota appellacione, p. 650. n. 8. Nisi partes litem prorogare velint, ibid.

Iudex delegatus sub forma & nomine Sedis Apostolicae non admittit potestatem re etiam integra per mortem Pontificis, p. 652. n. 2.

Iudicibus delegatis duobus cum clausula: Si unus non possit, non potest ille, qui habet impedimentum necessarium, subdelegare, p. 659. n. 3. Nec Collega tenetur eius subdelegatum admittere, ibid.

Iudex delegatus Papæ cum clausula Prælectionis: Si non omnes, tunc tu, potest adhuc subdelegare, p. 670. num. 1.

Iudices delegati sub forma: ut plures vel singuli procedant; habent singuli Iurisdictionem in solidum, p. 679. par. Datur inter eos locus præventionis, n. 1. Ab uno præventi non possunt se immiscere, ibid. Vno negotium inchoante perpetuatur Iurisdictione aliorum, n. 2. Omnibus simul inchoantibus non potest unus sine aliis expedire causam, n. 3.

Iudex Ecclesiasticus.

Iudex Ecclesiasticus intrinsecus se non potest in causas fori secularis, p. 663. n. 1. Nisi ob negligentiam Iudicis secularis, ibid. Vel in causis miserabilium, ibid.

Iudex Ecclesiasticus potest brachiumulare invocare, p. 701. n. 4. Debet vicissim Magistratum secularem adiuvari, n. 5. In quibus casibus debet iste illi, non item ille isti suum processum exhibere, n. 6.

Iudex Ecclesiasticus potest etiam penam pecuniariam imponere, etiam laicis, p. 722. n. 1. p. 732. n. 3. Eamque fisco, vel rectius causæ piz applicare, ibid.

Iudex Ecclesiasticus potest Ecclesiasticos criminosos capere, & incarcerare, p. 731. n. 3. vti & laicos in crimine hæresis, ibid. An & in alijs criminibus fori Ecclesiastici vel mixti, ibid.

Iudex Ordinarius. Vide Ordinarius.

Iudici Ordinarii si se sistat exemptus absque protectione videtur renunciare privilegio, p. 30. n. 11. *Iudici Ordinarii multum derogari non expedit*, p. 82. n. 2.

Iudex Ordinarius in dubio de sua Iurisdictione potest cognoscere, p. 87. n. 1. Dubio pro se bonâ fide resolutio valide procedit in causa principali, p. n. 2. *Vide Iudex.*

Iudices Ordinarii, si inter se de Iurisdictione contendunt, ad Superiorem referant, p. 90. n. 8.

Iudex Ordinarius si ei obijciatur probabiliter defectus omnis Iurisdictionis, non potest is de hoc dubio cognoscere & dirimere, p. 131. n. 3. Potest tamen delegatus, ibid.

Iudex Ordinarius potest ipse sententiam suam de Iure irritam corrigere, p. 314. n. 7. Non item delegatus, ibid.

Iudicis Ordinarii potestas non expirat, etsi causam tempore pro expeditione præscripto non expediat, p. 605, n. 1. Aliud est de delegato, ibid.

Iudex Ordinarius an possit esse Minor XXV. annis? p. 667. n. 1.

Iudici Ordinarii parendum est in dubio de eius Iurisdictione, p. 654. n. 3. Non item delegato, ibid.

Iudicium.

Iudicare in materia Ecclesiastica debent etiam Laici secundum Canones, p. 6. n. 7. Et Ecclesiastici secundum leges civiles in materia politica, de qua nihil Canones, n. 8.

Iudicium ordinare quisque debet iuxta leges suis fori, p. 6. n. 12.

Iudicium idem fieri debet in similibus, p. 12. n. 3.

Iudiciorum leges & consuetudines cuiusvis loci observandæ à Clericis, p. 44. n. 16.

Iudicium ubi coëptum, ibi finiendum, p. 94. n. 1. p. 649. n. 6.

Iudicium ex Rescripto malè intellecto irritandum solum in eo, in quo fuit erratum, p. 98. n. 4.

In Iudicio standi personam non habent Regulares, nisi in certis casibus; p. 108. n. 1. Et in ijs Moniales non nisi per Procuratorem, p. 109. n. 1.

In Iudicio ad agendum pro alio admittitur sine mandato persona coniuncta, p. 113. n. 6.

In Iudicio stare potest excommunicatus ut Reus, p. 145. n. 2. Imo etiam ut actor, nisi repellatur, p. 149. n. 3.

Iudicio publico notorie inhabiles debet Iudex officio repellere, p. 216. n. 2.

Iudicarij, alijque publici actus non peragendi noctu, sed de die, p. 313. n. 6. p. 638. n. 4. Valent tamen si noctu fiant, ibid.

Iudicium possessorium & petitorium cumulari potest in eodem libello, p. 315. n. 2.

Iudicij acta à Notario vel alijs scribenda ad fidem faciendam, p. 471. n. 3.

Iudicium fori externi & interni quomodo differat? p. 589. n. 7.

Iudicij locum eligere non est actus Iudicialis, p. 616. n. 3.

Iudicatum esse plus est, quàm probatum esse, p. 677. n. 2.

Iudicium solvitur vetante eo, qui iudicare iusserat, p. 678.

Iudicij locus non debet esse nimium distans, p. 683. n. 1. debet esse securus, ibid. Honestus, ibid.

Iudicij locum designatum an & quomodo possit mutare delegatus Papæ, vel Episcopi? p. 683. *Vide Iudex delegatus.*

Iudicio possessorio agenti obstat exceptio de notorio defectu proprietatis, p. 785. n. 4.

Iudicij acta cum Procuratore falso sunt nulla, p. 786. n. 2. Exceptio hæc opponi potest etiam post sententiam, ibid.

Iudicio publico finito an & quomodo liceat ob idem delictum instituere privatum; & econtra, p. 787. n. 4. & 5.

Iudicij mutandi causâ alienatio, *Vide Alienatio.*

Iuramentum.

Iuramentum Satutum potest ab ipsis statuentibus propria Autoritate tolli, p. 31. n. 14. Præsumuntur tollere, si contra agant, ibid.

Iuramentum semper interpretandum est cum hac limitatione, p. 31. n. 14.

mitatione: *Sires eodem statu permanentes.* p. 33. n. 4.
 p. 330. n. 20.
 Iuramentum intelligitur secundum naturam actus,
 cui apponitur. p. 46. n. 9.
 Iuramentum circa materiam Iuris intelligendum se-
 cundum terminos Iuris. p. 46. n. 9.
 Iuramentum semper intelligitur salvo Superioris Au-
 thoritate. p. 99. n. 2. p. 330. n. 20.
 Iuramentum statutum aut pactum non tollitur per genera-
 lem derogationem statuti aut pacti. p. 99. n. 2.
 Iuramentum non est vinculum iniquitatis p. 199. par.
 p. 200. n. 2. p. 729. n. 2. Contra bonos mores præsti-
 tum non est obligatorium. p. 729. n. 2.
 Iuramentum est ex malo. p. 242. par. Plerumque
 non ex Voluntate sed ex necessitate procedit. p. 468.
 par.
 Iuramentum fidei, unitatis, & obedientiæ præstare
 debet accipiens pallium Archiepiscopale. p. 242. par.
 Iuramentum quo modo sit licitum, & actus Virtutis?
 p. 243. n. 1.
 Iuramentum de malicia quid? quid de veritate di-
 cenda. p. 317. par. p. 398. n. 2.
 Iuramentum fidelitatis præstitum Vicario Imperij
 debet de novo præstari Electo Regi Rom. p. 328. n. 19.
 Iuramentum an valeat, decidendum per Prælatos Ec-
 clesiasticos, maxime Pontificem. p. 329. n. 18.
 Iuramento promitti potest factum alienum, quo sen-
 tentia. p. 329. n. 18.
 Iuramentum est illicitum extortum debet servari, si
 potest absque peccato. p. 329. n. 18.
 Iuramentum omne solet in Iudicio esse corporale.
 p. 398. n. 1. Quid illud? ibid.
 Iuramentum corporale interdum requiritur ad maio-
 rem sollemnitatem & firmitatem actus. p. 398. n. 1.
 Iuramentum calumniæ præstans quid juret. p. 398. n. 2.
 Iuramento probare debet ignorantiam ille, contra
 quem fiat præsumptio. p. 398. n. 3.
 Iuramentum proprium dicitur, sive per se, sive per
 procuratorem cum speciali mandato fiat. p. 398. n. 4.
 Vnde etiam præstari potest à Collegio. ibid.
 Iuramentum est strictæ interpretationis. p. 464. n. 1.
 Iuramentum interpretandum est secundum causam &
 naturam rei præsentem, non futuram. p. 464. n. 1. Sal-
 vo Iure Superioris. n. 2. Et nisi is, in cuius utilitatem
 & favorem factum, remittat, saltem tacite, ibid.
 Iurans non tenetur servare pacem cum inimico, si nova
 causa offensa detur. p. 464. n. 2.
 Iuramentum per se solum non sufficit ad proban-
 dum. p. 571. n. 1.
 Iuramentum parti delatum & præsum habet vim
 sententiæ. p. 677. n. 2.
 Iuramentum Superiori suo non tenentur præstare sim-
 plices Clerici aut beneficiati. p. 737. n. 2. p. 743. n. 2.
 Nec Regulares, ibid. nisi fuerint contumaces. ibid.
 Iuramentum ut præstet, an compelli possit per iurur,
 p. 743. n. 3.
 Iuramentum non obligat cum præiudicio Ecclesiæ
 aut tertij. p. 748. n. 4.
 Iuramentum non reddit pactum instituendi aliquem
 pro hærede validum. p. 766. n. 2.
 Iuramentum an confirmet pactum de renuntiatione

hæreditatis. p. 766. n. 2. An si vi aut dolo sit extortum.
 p. 767. n. 3.
 Iuramentum et si vi aut dolo sit extortum, tamen ob-
 ligat. p. 767. n. 3. Relaxari potest ab extorquente i-
 plo, vel ab eius superiore. ibid.
 Iuramenti obligatio est personalis. p. 767. n. 3.
 Iuramentum promissorium servandum, si absque vi
 & dolo sit editum; p. 767. n. 6. Nec in dispendium
 propriæ salutis, vel præiudicium alterius cedat. ibid.
 Iuramento compleri potest probatio semiplena.
 p. 784. n. 2.
 Iuramentum ad litem decidendam non potest Pro-
 curator deferre adversario, nisi habeat speciale manda-
 tum. p. 802. Vel liberam administrationem. ibid.
 Iuramentum additum pacto, contractui, &c. ex metu
 obligat. p. 811. n. 3. p. 813. n. 4. Eius relaxationem
 potest Iurans petere. ibid. Imo Iudex ex officio fa-
 cere. ibid. Nisi relaxatio cedat in damnum religio-
 nis. p. 814. n. 2.
 Iuramentum promissorium non obligat ad plus, quam
 verba strictè sumpta indicant. p. 813. n. 1.
 Iurans se resignaturum beneficium, potest factâ resi-
 gnatione id denovo repetere. p. 813. par. & n. 1.
 Iuramentum promissorium homini factum debet o-
 mnimodè servari, si potest sine dispendio salutis æternæ.
 p. 816. n. 1. Solus Pontifex potest id ex plenitudine
 potestatis relaxare. n. 2. Episcopus non nisi sit per me-
 tum gravem iniuste extortum. n. 3. vel etiam levem.
 n. 4. Aut per dolum malum. p. 317. n. 5.
 Iuramento veritatis seu veræ æstimationis sufficien-
 ter probat læsus per iniustam vim aut furtum damni
 quantitatem. p. 817. n. 1. Non est facile deferendum,
 si alia probatio v. g. per testes suppetat. p. 818. n. 2.
 Quo ordine deferendum. n. 4. Eo præstato non potest
 Iudex Reum in plus vel minus condemnare. ibid.
 Iuramentum *afflictionis* quid? p. 818. n. 4. Eo præ-
 stato potest Iudex reum condemnare in minus. ibid.
 Iuramentum non obligat alium quam ipsum juran-
 tem. p. 854. n. 9. Nisi speciale habeat mandatum, ibi.
 Iuramentum de stando sententia Arbitri, an pariat a-
 ctionem. p. 584. n. 11. Ad quid Iurans obligetur.
 n. 12. & seqq.
 Iureconsultus.
 Iureconsultorum Veterum responsa non sunt quoad
 omnia ut indubitata recipienda. p. 823. n. 8.
 Iurisdiclio Vide Index.
 Iurisdiclio commissa ad aliquid exerceri potest etiam
 in accessorijis. p. 11. n. 1.
 Iurisdictionem de Iure communi non habet Capitu-
 lum sede non vacante. p. 15. n. 1. Sed usum duotaxat
 aliquem. p. 16. n. 1. Nisi ex consuetudine vel privi-
 legio. p. 15. n. 1. p. 130. n. 1.
 Iurisdictionis est poenam imponere. p. 16. n. 1.
 Iurisdiclio nulla potest se extendere extra suos limi-
 tes. p. 19. n. 2. p. 38. n. 1. p. 60. n. 3.
 Iurisdictionem extendere potest Necessitas, non da-
 re. ibid.
 Iurisdictionis est facere statutum. p. 19. n. 3.
 Iurisdictionis ubi potestas non est, non est plenitudo
 potestatis. p. 25. n. 13.
 Iurisd.

Iurisdicção territorialis Laicorum non extendit se ad res & personas Ecclesiasticas. p. 39. n. 6.

Iurisdictionis coactivæ actus qui? p. 44. n. 16. Erga Ecclesias & Clericos spectat ad Iudicem Ecclesiasticum. p. 40. n. 6. p. 44. n. 16.

Iurisdicção delegati potest, si velit Princeps, statim auferri, quando dantur avocatoriæ. p. 69. n. 6. Ordinariè tamen non auferitur, nec confertur, antequam litteræ præsententur. p. 70. n. 7.

Iurisdictionem in causa delegata recuperat Iudex, si à contracto post delegationem impedimento liberetur. p. 36. n. 3. p. 617. n. 1.

Iurisdicção si sit dubia an & quomodo eam tribuat error probabilis. p. 37. n. 1. p. 38. n. 5.

Vide Error.

Iurisdicção non potest fundari in delegato per resolutionem dubij pro se, si Rescriptum sit falsum. p. 88. n. 4.

Aut causa extra potestatem committentis. ibid.

Aut defectus non possit à lege vel committente suppleri. n. 6.

Iurisdictionis suæ de dubio an & quomodo possit cognoscere Iudex. p. 88. n. 6. & seqq. *V. Iudex.*

De obiecto defectu omnis Iurisdictionis cognoscere potest Delegatus, non item Ordinarius. p. 131. n. 3.

Iurisdictionis exercitium est onus potius quam honor. p. 89. n. 7.

Iurisdicção tribuitur tantum quasi in habitu, si causa cum generalitate delegatur. p. 91.

Iurisdictionem concedens Princeps non censetur concedere merum aut mixtum Imperium. p. 92. n. 3.

Nisi concedat omnimodam, largissimam, &c. ibid.

Iurisdicção per præsentationem Rescripti acquiritur. p. 94. n. 2.

Iurisdicção delegatorum si dubia, Ordinarius non potest esse Iudex. p. 113. n. 2.

Iurisdicção consensu privatorum dari non potest. p. 139. n. 4.

Iurisdicção delegata prorogari partium consensu potest de re ad rem; non de persona ad personam. p. 139. n. 5.

Quo modo & sensu? p. 666. n. 3.

Iurisdicção pertinet ad substantiam Iudicii. p. 176. n. 1.

Iurisdictionis actus est ferre sententiam. p. 177. n. 5.

Iurisdicção Ecclesiastica non potest præscriptione acquiri à Laicis; sed per privilegium. p. 178. n. 2.

Iurisdicção Episcopalis quid comprehendat? p. 274. num. 1.

Iurisdictionem Ecclesiasticam accipiunt Episcopi à summo Pontifice. p. 411. Apostoli acceperunt à Christo cum subiectione ad S. Petrum. ibid.

Iurisdictionem exercenti Capitulo sede vacante an debeantur eius fructus? p. 443. n. 2.

Vide Capitulum, Fructus.

Iurisdictionem quandam spiritualem habet saltem indirectè Abbatissa, & Priorissa. p. 447. n. 13. p. 746. n. 4.

Iurisdictionem qualem & quantam habeat Vicarius. Papæ & Urbis. p. 585.

Iurisdicção delegata est diversa ab Ordinaria. p. 587. n. 2. p. 613. n. 1.

Iurisdictionem qualem habeant Decani rurales. p. 587. n. 1.

Cooperatores Parochorum, ibid.

Vicarij generales. p. 587. n. 2. p. 591. n. 13.

Vicarij temporales. p. 587. n. 2.

Vicarij perpetui. p. 587. n. 2.

Magistri seu Professores in discipulos. p. 135. num. 4.

Iurisdicção Vicarij ad specialia an sit ordinaria vel delegata. p. 12. n. 2. p. 600. n. 13.

§. Quarta. Vide Vicarium generalis.

Iurisdicção delegata etsi sit stricti Iuris, extenditur ad necessario connexa, etiam non expressa. p. 601. n. 4.

Iurisdicção involvit etiam executionem sententiæ. p. 606. n. 2.

Iurisdicção non censetur transisse in subdelegatum, nisi ea cæperit uti. p. 611. n. 1.

Iurisdictionem voluntariam potest quis exercere etiam in familiares, consanguineos, & filios. p. 612. n. 2.

Iurisdicção delegata expirat per mortem naturalem aut civilem Delegantis re adhuc integra, non item re iam cæpta. p. 591. n. 14. p. 625. prin. Res cæpta est, si citatio iam sit facta. p. 625. n. 1. Etsi nondum ad partes pervenerit. n. 2. Non item si delegatus tantum subdelegavit; aut citationem fieri iussit. p. 616. n. 3.

Iurisdicção subdelegati an per mortem delegati expiret. p. 626. n. 3. p. 652. n. 1. An & quomodo per depositionem vel renuntiationem. p. 652. n. 2. 3.

Vide Iudex delegatus, Subdelegatus.

Iurisdicção ordinaria per mortem Principis concedentis non expirat, etsi res sit adhuc integra. p. 626. n. 4.

Aut concessa ad beneplacitum Principis. ibid.

Iurisdicção delegata ad Universitatem causarum an expiret per mortem delegantis. p. 627. n. 8.

Iurisdicção concessa an ordinaria sit vel delegata unde cognoscatur. p. 628. n. 12.

Iurisdicção an & quomodo sit indivisibilis? p. 630. num. 1.

Iurisdictionis communio parere solet discordia. p. 630. n. 1.

Iurisdictionalis articulus & non Iurisdictionalis quid? p. 645. n. 11.

Iurisdicção si in unam personam transacta est, manet individua. p. 646. n. 12.

Iurisdicção est potestas dandi Iudicem. p. 647. n. 1.

Iurisdicção quæ suspenditur, quandoque dicitur revocari. p. 648. n. 5.

Iurisdictionis defectus in Iudice an ante vel post sententiam contestatam sit opponendus, & quomodo. p. 654. num. 2.

Iurisdictionem delegatam potest Princeps pro arbitrio revocare. p. 663. n. 5. Quomodo Ordinarius eiusque successor. n. 6.

Iurisdicção delegata est strictæ interpretationis. p. 666. n. 3.

Iurisdictionem alterius ut quis in se proroget, quid requiratur. p. 666. n. 3.

Iurisdictionem Laici in se prorogare non potest Clericus. p. 666. n. 3. Nec Ecclesiastici alieni sine consensu proprii. ibid.

Iurisdictionem non contentiosam sed voluntariam potest in se prorogare exemplis. p. 667. n. 3.

Iurisdicção delegata si cum ordinaria sit in eadem persona an possit prorogari? p. 667. n. 4.

Iurisdicção

Jurisdictionem voluntariam potest quis exercere extra suum territorium. p. 693. n. 2. Imo & contentio-
sam sed abque processu. ibid.
Jurisdictio ordinaria tribus modis comparari potest,
nimirum Lege, consuetudine & privilegio. p. 712.
Jurisdictio in Dicesanos potest contra Episcopum à
capitulo v.g. praescribi. p. 717. n. 2. Non tamen ei
omne jus corrigendi adimi. p. 718. n. 3.
Jurisdictio spiritualis & potestas gubernativa spiri-
tualis quomodo differant & separari possunt. p. 746. n. 4.
Jurisdictionem suam alteri subijcere si velit dominus,
possunt subditi contradicere. p. 748. n. 2.
Jurisdictio per metum extorta est ipso Jure irrita.
p. 811. n. 6.

Jurisdictionem quasi Episcopalem habent Praelati, ra-
tione suae Ecclesiae plenissimo Jure exempti. p. 826. n. 2.
Jurisdictio alia est Ordinaria, alia delegata. p. 834.
n. 1. Alia cum administratione, & continet merum
vel mixtum Imperium. ibid. Alia sine administratio-
ne & est Jurisdictio simplex. ibid.
Jurisdictionem ordinariam sed simplicem tantum ha-
bens non potest laicum restituere in integrum. p. 835.
n. 4.

Jurisdictionem simplicem habent Magistri seu Pro-
fessores in suis discipulos. p. 835. n. 4

Ius Vide Eligendi Ius.

Iuris Canonici obiectum est homo non solum in bo-
num commune, sed etiam in Deum dirigibilis. p. 1. n. 1.
Ius idem esse debet, ubi est eadem ratio. p. 12. n. 3.
Iuris quod quisque statuit in alium, eodem & ipse uti
debet. p. 17. n. 6.

Iura Principis habens potest statuta facere contraria
legibus Caesaris. p. 20. n. 4. Salvo tamen Jure alio-
rum & reservatis Caesaris. ibid.

Ius naturale in rebus profanis & certis interpretatur
Magistratus Laicus. p. 21. n. 5.

Ius naturale in spiritualibus & dubijs profanis inter-
pretatur Magistratus Ecclesiasticus. ibid.

Ius aliud scriptum, aliud non scriptum. p. 172. prin.

Ius naturale praecipuum Magistratus humanus di-
recte non potest mutare statuendo, aut dispensando.
p. 21. n. 6. Permissivum potest mutare, non contra
sed superaddendo. p. 21. n. 7.

Iuri gentium praecipuum nihil contrarium statuere
potest Magistratus humanus. p. 22. n. 8. Id tamen est
potius permissivum quam praecipuum. ibid.

Jure naturali aut gentium acquisita difficilius per ple-
nitudinem potestatis auferri possunt quam alia. p. 23.
n. 11.

Ius acquisitum aut in re difficilius per plenitudinem
potestatis tollitur, quam Ius acquirendum aut in spe.
p. 24. n. 11.

Ius in spe non censetur in rebus nostris. ibid.

Jure quod non possumus, censetur absolute non pos-
se. p. 35. n. 13.

Iuri publico non potest per pacta etiam iurata priva-
torum derogari. p. 47. n. 2. p. 435.

Iuris correctio odiosa, nec asserenda sine necessitate.
p. 55. n. 1.

Iuriscientiam proficitur Princeps se habere. p. 55.
n. 3.

Ius dicenti extra Territorium impune non praetur.
p. 60. n. 3.

Iuris remedia non potest alicui Princeps inferior au-
ferre. p. 63. n. 1.

Iuris Canonici decisione clara in utroque foro stan-
dum, doctoribus circa legem civilem dissentientibus.
p. 104. n. 6.

Ius commune est favorabile, eiusque correctio re-
stringenda. p. 188. n. 8.

Iuri publico derogare non est cuique permissum.
p. 193. n. 3.

Iuri naturali nulla potest consuetudine derogari.
p. 193. n. 1. p. 195. n. 5. Nec Iuri divino, aut Iuri
gentium praecipuum. p. 195. n. 5.

Laici.

Laici per sua statuta non possunt derogare Iuribus
Ecclesiae. p. 19. n. 1. 2. Statuentes contra illa ipso
facto excommunicantur. n. 1.

Laici etiam de plenitudine potestatis nihil possunt
disponere de Ecclesiis & Personis Ecclesiasticis, earumq;
bonis. p. 24. n. 13. p. 25. n. 14.

Laici Praelatis Ecclesiasticis obsequi debent, non im-
perare. p. 38. n. 1. p. 37. par.

Laici non possunt facere executionem contra Cleri-
cos. p. 44. n. 16. §. Atque haec.

Laici non possunt Clericis privilegium, quod conce-
serunt, iure iam quæsito auferre, etiam per plenitudinem
potestatis. p. 76. n. 7.

Laicus iudex nec principaliter, nec incidenter potest
se in res Ecclesiasticas intromittere. p. 89. n. 6.

Laicus non est capax Beneficij. p. 97. n. 2. p. 774.
n. 3.

Laicis ab Ecclesia conceditur Ius praesentandi, non
eligendi. p. 228. n. 3. Cur? p. 236. n. 18.

Laicis non competit Ius nominandi ad Praelaturas,
nisi ex speciali commissione vel privilegio Pontificis.
p. 229. n. 5. p. 234. n. 14.

Laici olim ad electionem Episcopi admissi, quo mo-
do? p. 234. n. 13. p. 273. n. 5. p. 370. n. 1. Secun-
dum hodiernam praxim patroi quidem ad Electionis
tractatum admittendi. p. 370. n. 2. Explicatur Mol.
ibid.

Laicis potest competere Ius eligendi Praelatum Eccle-
siasticum ex solo Pontificis privilegio. p. 234. n. 14.
p. 307. n. 3. Non ex consuetudine etiam immemoria-
li. p. 235. n. 15.

Laici Ius conferendi beneficia non possunt praescribere.
cetera. ibid.

Laici pœnis Canonice subiecti sunt, si electionem, col-
lationem, institutionem aut destitutionem sibi arrogant
aliter, quam ex privilegio. p. 236. n. 15.

Laicorum autoritate facta electio, collatio, & institu-
tio est irrita; & acceptans est excommunicatus, & de-
ponendus. p. 236. n. 16.

Laicus in Rom. Pontificem valide potest eligi. p. 247.
n. 4.

Laicis potestas eligendi Praelatum non potest committi
per compromissum. p. 263. n. 1. Nec per pactum aut
transactionem. p. 370. n. 1.

Laicali potestate electus non potest electione eius
cassata iterum eligi. p. 270. n. 2. p. 280. n. 1.